

СВОБОДА

LIBERTY

Часопис для руского народа въ Америцѣ и органъ „Руского Народного Союза“.

Рокъ XIV. Скрантонъ, Па., Четверъ 8-го Фебруара, 1906. Число 6.

Vol. XIV. Scranton, Pa., Thursday, February 8, 1906. No. 6.

НОВИНКИ.

КАЛЕНДАРЬ.

Лютый.

8	Ч.	Ксенофонтъ.
9	П.	Ивана Златъ.
10	С.	Бѣлена.
11	П.	О блудъ, снѣдъ. Нѣм.
12	П.	Трохъ Святитъ.
13	В.	Кара, Юана Бесъ.
14	О.	Лютый. Трѣфъ.

— СТАЛЕВЫЙ тростъ за

остатнй три мѣсяцѣ доставъ чистого выску 35 миліонѣвъ доларѣвъ, то есть на 4 мил. большъ, якъ за попередню четверть року, и на 14 миліонѣвъ большъ, якъ за остатню четверть 1904 року. За увесъ же 1905 рокъ тростъ доставъ чистого выску не меншъ якъ 120 миліонѣвъ. Рекорднымъ рокомъ для троста бувъ 1902, коли выскъ троста бувъ 133 миліонѣвъ. Але 1906 рокъ, здаєсь, буде для троста ще лѣпшимъ, якъ 1902 й, бо вже теперь тростъ має замовлено на 7 и повъ миліонѣвъ тонъ, т. е. на 2 миліонѣвъ больше, якъ въ 1902 роцѣ.

— ЗЪ 1. Лютого с. р. переймивъ почту въ McAdoo Pa. нашъ землякъ п. Ан. Шквѣръ.

— ПРАВОСЛАВНЫЙ священикъ о. Клопотовскій зъ Олфордъ. Па., записавъ ся въ члены оловацкой организаціи „Nagodny Slovenaky Spolok“. Гарный примѣръ дає о. Клопотовскій своимъ парохіянѣмъ... И дивуватись опѣсля, що проетй люде лѣзуть въ словацкѣй организаціи, коли головачѣ вказують имъ туди дорогу.

— ДО головного Выдѣлу Товариства „Народна Самопомощъ“ въ Америцѣ выбрано на рокъ 1906 слѣдующихъ урядниковъ: Саву Чернецкого, председателемъ; Андр. Бучака, мѣстопредседателемъ; Ст. Калакуку, касиеромъ; Ос. Косового, протокулярнымъ секретаромъ и Ст. Сѣмкова, финансовымъ секретаромъ. Главнымъ информаторомъ Товариства именувавъ Выдѣлъ п. Ард. Хромовского.

— ДНЯ 21-го Лютого 1906 р. устроює аматорскій кружокъ „Народной Самопомощи“ балъ зъ представленемъ в галл п. J. Wiesemann, No. 209 Ferry Str., в Ньюарку, Н. Дж. Представлена буде одноактівка п. в. „Лихий день“ Гр. Григоріевича. Початок о год. 7½ вечер. Тикет від особи 25 цнт.

Дня 22-го Лютого 1906 р. устроює той сам кружокъ балъ зъ представленемъ в Jersey City, N. J. в National Hall, 187—189 Brunswick Str. Початок о год. 6 ве-

чер. Ціна тикету 25 цнт.

За добру забаву і музичку ручитъ ся.

За комитет ам. кружка: Стефан Сѣмкія.

— ІНДІАНОПОЛІСЬ, 3.

лютого. Нарада вуглевыхъ компаністѣвъ при мягкомъ вуглѣ зъ урядниками майнерской юніи скончила ся на вѣчирѣ. Компаністы не згодились підвишати платню, а представники майнерѣвъ підвишене платнѣ ставлять своимъ головнымъ пунктомъ. Кто знає, чи не буде страйкъ при мягкомъ вуглѣ. Конференція зъ компаністами при твердомъ вуглѣ мае ще водбути ся въ Нью-Йорку.

— ВЪ стейтѣ Алабама все ще е углевый страйкъ. Нѣхто не повиненъ важитись ити туди.

— ПОТРЕБА 100 юніиныхъ майнерѣвъ для Texas and Pacific Coal Company въ Thurber, Техасъ; 25 въ Black Bear Mines, Four Mile-Cy.; 50 въ Marseilles, Ill.; 300 въ Westville, Ill.; 50 въ New Worden, Ill.

— SYCKESVILLE, PA. Подаємо нашимъ Руванамъ зъ околицѣ мягкого и твердого вугля, чтобы нѣхто не ишовъ до Syckville, Pa. на роботу, бо ту е страйкъ еще водѣ 5. Януара с. р. Сграйкъ выйшовъ зъ того, що юніиный майнеръ не хотѣть робити зъ теми, що не належать до юніи. Радо повѣдомляю васъ, що зъ Русинѣвъ не було ще ту нѣ одного скеба, лише оденъ Словакъ и зъ якихъ десѣть Англичѣвъ, що поприходили зъ фармъ. Компанія проти котрой страйкуємо зве ся „Касейдъ Колъ эндъ Кокъ Комп.“ Кромѣ сего е страйкъ въ Ситсборо и Гелвешіа въ компаніи Вофало, Рочестеръ эндъ Питсбургъ. Прошу читателейъ, чтобы подали якъ иде работа по другихъ плейзахъ. С. П.

— ВЪ наслѣдокъ експлозіи вгнуло въ Poteau, I. T. 14 майнерѣвъ.

— СІНСІНАТІ, О. 31. Сѣчня. Юніа броварѣвъ безъ страйку зробила новыи договоръ зъ компаністами. После того договору, робѣтники достали 8 ми годиный день працѣ при прежней платнѣ.

— АЛБАНИ, Н. Й. Урядовый статистичный донесенія показують, що въ ю-йоркскомъ стейтѣ въ протязѣ 1905 року умерло 137,234 душѣ, або 17,4 на тысячу. Въ попередномъ же 1904-мъ роцѣ умирало 18,2 на тысячу. Наибольше народу

умирало водѣ запаленія плуцѣ. Мало того, ся хвороба зъ кожнимъ рокомъ забирає все больше жертвъ, бо въ 1905 роцѣ умерло водѣ неѣ 14,157 душѣ, въ 1904 — 13,531, а въ 1903 лише 9,000.

— ЗЪ рѣжныхъ мѣстъ повнѣчно-сѣдныхъ стейтѣвъ доносятъ, що тамъ послѣ незвычайно теплои погоды раптомъ наступили сильныи морозы, що причинило великій шкоды рослинамъ, котры почала було вже розвивати ся.

— ЮТИКА, Н. Й. Теперѣшная зима дуже лиха була для дровосѣковъ въ повнѣчнои частинѣ ю-йоркского стейту. За-для браку снѣгу и санныи дороги лѣсовъ не рубали, и тысячі дровосѣковъ оставались увесъ часъ безъ работы.

— ВІЛКСБЕРІ, Па. 3 го Лютого. Словацкій попъ Йосифъ Мурга съ вынайшовъ нову систему бездротного телеграфу. Недавно вѣнь заявивъ, що его новый вынаходъ дастъ спрѣмогу сполучати Европу зъ Америкѣю подземнымъ бездротнымъ телеграфомъ. Длатого потрѣбно вырыти двѣ ямы въ 3 тысячі футѣвъ глубиной: одну въ Америкѣ, а другу въ Европѣ. Кошты на першій до-свѣды выноситемуть 20 тысячі доларѣвъ.

— РЕНО, Невада. Усѣмъ Японцамъ, котрыхъ цѣлы тысячі робили при будѣвлѣ желѣзницѣ, компанія выпѣла работу и набрала на ихъ мѣсце бѣлыхъ робѣтниковъ. Японцѣ, якъ показало ся, за слабый для тяжкомъ працѣ.

— ЗЪ Берліна доносятъ, що тамъ сильно упали въ цѣнѣхъ російскій паперовыи грошѣ.

— ВЪ Брюсселѣ водбуваетъ ся нарада представитѣлей жидѣво-сїонистѣвъ зъ усѣхъ краѣвъ. Вони радѣть надѣ полѣпшенемъ положенія жидѣвъ въ Росіи.

— ВЪ Манджуріи російскій купцѣ не вытримують конкуренціи зъ японскими и американскими и закрывають свои „бизнесы“.

— БЕРЛІНЪ, 31 Сѣчня. Пароплавъ „Сильвіа“ Гамбургъ-Американской лінии, котрый вѣзъ 2 тысячі російскіи жовнѣровъ зъ Владивостоку до Одесы, наткнувъ ся декѣлько миль водѣ берега на плаваючу міну, котра експлодувала. Въ наслѣдокъ експлозіи оденъ чѣловѣкъ зѣставъ убитымъ, и 26 обемалили ся, и показѣчились большъ-меншъ тяж-

ко. Решта усѣ спасли ся, бо пароплавъ встигъ доѣхати до берега, не потопившись.

— ЛОНДОНЪ. Нове англійске министерство заявляє, що силы сухопутного войска Англіи треба по болѣшнѣи до одного миліона жовнѣровъ.

— НЮ-ЙОРКЪ, 1. лютого. Одна дѣвчина, Грагамъ Грѣциѣ, радѣть мѣту Нью-Йоркъ позавити ся калѣчыхъ и незлѣчимо хорыхъ дѣтей, котрыхъ тамъ нараховують ажъ 70 тысячі, въ той спѣсѣ, чтобы просто повбивати ихъ хлѣборформомъ, и готова сама взяти ся за выконане сего дѣла, дуже корыстного, якъ вона мыслить для цѣлой людскости.

— КОНСТАНТИНОПОЛЬ 30 Сѣчня. Тутъ пришли вѣсти, що въ провинціи Мусеуи Турки зновъ почали рѣзати Вѣрменѣвъ.

— КОНСТАНТИНОПОЛЬ 3 Лютого. Усѣ приемыи вказують на те, що мѣжъ Турціей та Болгаріей легко може прийти до войны, до котрой обѣ державы поспѣшно готують ся.

— ВАШИНГТОНЪ, 31. сѣчня. Тутъ привезли зъ Филиппинскихъ островѣвъ, 14 божевѣльныхъ американскихъ жовнѣровъ. Причиной божевѣлія являеть ся тамошній гарячіи, климѣтъ. Выпадокъ це не першій. Статистика показує, що зъ переведенныхъ туда американскихъ жовнѣровъ божевѣліе оденъ на тысячу.

— ВАШИНГТОНЪ, 31. Сѣчня. До Америкы приѣдѣтъ комисія Хинцѣвъ, выряджена хиньскимъ урядомъ для студіюванія экономичного, социального и промыслового положенія въ Сп. Державахъ.

— ТОКИО, 1. Лютого. Японскій адмиралъ Того мае посѣтити въ двома кружкахъ въ цѣвнѣхъ того року Америкѣ.

— НЮ-ЙОРКЪ, Н. Й. 29. Сѣчня. Одна жидѣвка емигрантка зъ Росіи, обвинувачувала въ судѣ своего мужа Самуила Когана въ томъ, що вѣнь еѣ покинувъ зъ дочкою въ Росіи 4 роки тому назадъ. Самуилъ Коганъ казавъ на судѣ, що вѣнь не знає тѣи жѣнки. Судѣ звелѣвъ показати дочку. Придивившись уважно на неѣ и на Когана, вѣнь найшовъ родинну схожість мѣжъ ними и присудивъ Когана платити жѣнцѣ 4 долары тыжнево.

— НЮ-ЙОРКЪ, 30. Сѣчня. 19 ти лѣтняя дѣвчина

Кора Колінсъ оскаржила въ вышѣмъ судѣ Чарльза Вимберга, властителя лицѣумъ, о 20 тысячі доларѣвъ водѣшкодованія за страчену ногу. Дѣвчина та танцовала въ томъ лицѣумѣ на балю, зацепилась ногою за подрачный коверъ и, упавши, ушкодила собѣ колѣно; зъ того достала затроене крови, и ѣи водѣтали ногу. Судѣ признавъ еѣ скаргу слушною, але страту ноги оцѣнивъ троха таньше и присудивъ властителя лицѣума заплатити той дѣвчинѣ лише 15 тысячі.

— НЮ-ЙОРКЪ. Велику сензацию выкликавъ тутъ шлюбъ 50-лѣтней вдовы по одномъ миліонерѣ, котрый умеръ 4 тыждѣи тому назадъ и полишивъ своѣи жѣнцѣ 75 миліонѣвъ маетку. Вдова та выйшла замѣжъ за 29-лѣтнего Мизнера. Коли про се рознесла ся чутка, то миліонерша усѣмъ казала, що то все брехня, а Мизнеръ въ доказъ того, що то правда, вказує на шлюбне посвѣдчене зъ корту, двоухъ свѣдѣковъ и попа, котрый ихъ вѣнчавъ.

— НЮ-ЙОРКЪ. Капитанъ Феліти италіанского пароплаву „Лигурия“, донѣсь, що въ океанѣ по дорожѣ въ Нью-Йоркъ, вони здыбали цѣлкомъ новый пароплавъ, покинутый залогою. Зъ комана ишовъ дымъ, але пароплавъ впередъ не посувавъ ся, и зъ людей на нѣмъ нѣкого не було. Подѣхати ближе и взяти той пароплавъ зѣ собою не можна було за-для сильной бурѣ.

— ВИНГЕМТОНЪ, Н. Й. 1. лютого. 73 лѣтний Генрі Гейтъ водѣбравъ собѣ вчѣра въ ночѣ жите стрѣломъ зъ револьверу. Що попхнуло его до такого розпачливого вчинку, зѣстаетъ на разѣ тайною.

— АГРАМЪ (Угорщина). 18-го сѣчня Иванъ Паленчукъ, маючий большъ, якъ 103 роки жита, бувъ сегодня выпущенный зъ вѣзницѣ, въ котрой прсидѣвъ 50 роковъ. Вѣнь дуже не хотѣвъ ити зъ вѣзницѣ и просивъ, чтобы его лишили тамъ. Але даремно. Тогдѣ вѣнь зновъ вчинивъ якійсь влочинъ, чтобы зновъ бути замкнутымъ у вѣзницю.

— КОЛУМБИЯ, С. К. 30. Сѣчня. Зѣткнулись 2 поѣтяги. Шѣсть душѣ зѣстали убитыми.

— ТРЕБА 50 майнерѣвъ до Vintodale Colliery Co. въ Vintondale, Pa. (20 миль водѣ Cresson на С. & С. дивизиі Пенсилванійской же-

лѣзницѣ). Стала работа, добра платня; нема страйку, гарный домъ, подопроводы и т. и.

Жертвы

на	
Революц. Уираніиу Партию.	
Попередно зложено	\$181.66
Іван Оліїни	1.00
Михайло Башинський	1.00
Андрій Солян	1.00
Василь Яхницкий	1.00
Мария Морозовска	50
Т. П.	30
(повнѣсти всѣ в Вестчестер, Н. Й.)	
Зенко Гейко	2.00
Евдокія Ревукова	1.00
Іван Кезима	1.00
(всѣ три з Макс. Н. Дак.)	
Н. Н.	1.00

Разомъ \$191.46

Дальшй жертвы просимо-засилати ласкаво на адресу: Svoboda, Box 353, Scranton, Pa.

ПОСЛЯ НЕВДАЧЪ ПОВѢДА.

Здавна говорено, що невдача въ битѣхъ бунає найлѣпшою наукою для генерала абы на будуче оминать давній помылки, а исторія вказує многихъ вожѣвъ, що после многихъ погромѣвъ добули рѣшучу побѣду. И не оденъ въ насѣ потерпѣть въ житіи невдачу въ формѣ слабости, бо за много покладає на силу своего тѣла. Однакъ можешь скоро добути побѣду, ели сейчасъ при першихъ ознакахъ упадку будешь вживати Тринера Еликсиръ Горького Вина. С се дуже добрый лѣкъ, якій органы тѣла скоро робить здатными до працѣ и вытревао-сти. Хорому желудкуи дає здорове и силу, освѣжає цѣле тѣло и забезпечує проти нападамъ тяжкихъ хворѣтъ. Въ каждой хорѣбѣ желудка, кишѣвъ и крови е лѣкомъ справдѣ дающимъ полєкшу. Ознаки тихъ хорѣбъ суть: бракъ аппетита, неправильный столецъ, змѣна барвы лица. Се суть першйи ознаки и тодѣ треба починати уживати Вино Тринера правильно, докѣ не водѣзмыкаете повного здорovia. Продають въ аптекахъ. Jos. Triner, 799 So. Ashland Ave., Chicago, Ill.

Вачнієть рускіи жінки!

Недавно тому приѣхала в старѣе краѣ до Виннигѣи п. Анна Костюк, руска екзаменована и вѣсна акушерка. Бѣтра жѣнина не хѣла тяжѣи бѣдовати при нѣлогахъ, и не разъ трафляє ся за-для браку до свѣдѣной акушерки, нехай удасть ся до неѣ.

Адресъ:

Mrs. Anna Kostiuik, 79 Mc Gregor Str., Winnipeg, Canada.

А. А. Мелешко.

Проти звичаю.

(З життя в Сибірі.)

[Колець.]

III.

Увесь вечір лив дощ. Увесь вечір ходив Волинцев з кутка в кутку по своїх невеличких кімнатах, обдумуючи виникше питання і перевіряючи самого себе.

„Звичайно, я маю слухність“, рішав він: „Звичайно, слухне!“

А все ж незадоволене собою, почуте чогось неладного, наче внутрішнього розладу і сумнівної слухності перешкаджали йому заспокоїти ся.

„Ось чому“, думав він далі, „Сибір не лякає застарілих переступників: вони знають, що можна утїкти, що тікаючи вони будуть нагородовані і одіті, а головне — раховане на співчуте і підмогу народу. То замішкуючись, то підбадьоруючись себе надією викорінити проступок — віковий і загальний, котрий став звичаєм, ба навіть, як каже писар, св'ятим обов'язком народу — Волинцев бачив в тім незвичайно великої ваги вчинок; в його думках часом загорілась радість. Боротьба ця відповідала його меті — учити ся і висунути ся наперед, задля чого він покинув Петербург, рідних і заліз в цю глушину, добровільно відділивши себе від цивілізованого світа.

Зворушений і задуманий він підійшов до вікна.

Там за вікном було сіро і мутно: дощ бив в шиби, де-сь чула ся одноманітна пісня вітру, і було смутно скрізь і сиротливо. Волинцев задивив ся. Він бачив перед собою пустинну вулицю крізь густі сумерки, бачив потемнівшу дорогу, котра далі зливалася з дощем і вечірними тінями. Його думки поворачили ся беззвизними, уносились де-сь, знов вертались і путались. Приваблювала боротьба і блеску будучина, а в душу просило ся щось далеке, минуле і напів забуте... Йому пригадали ся інші кращі часи, коли він і сам був молодший і кращій... Він тогді також стояв перед вікном і дивив ся на дорогу, — тільки то було в Петербурзі... За столом сиділа молода компанія... Студенти суперечали ся, гарячили ся, боролися любов, милосердіє і жалість до упосліджених і нещасних. Він і сам тогді співчував усьому, і обернувшись, побачив добрі лиця своїх товаришів, побачив свою сестру, котра мовчки слухала, не зводячи своїх блискучих очей з говорившого студента... Наче бажаючи і тепер побачити тіж лиця, Василь Михайлович обернув ся, — але невеличка смутна кімнатка була порожня, на столі горіла свічка і скрізь чув ся запах кожуха і дьогтю, занесений тільки що вийшовшими мужиками.

„Як то все було давно! — зітхнув він, пригадуючи собі минулі часи, минулі віровання, мрії і надії, — і знов в його душі смутно, наче ехо, відгукнуло ся щось давне, добре...

Дощ одноманітно шумів за вікном. Самотність, смуток і нічна тишина настроювали на свій лад уяву Волинцевого, і йому почало здавати ся, що такеж саме небо, котре лило тепер безупинно дощ, розкинулось над усім Сибіром, залило його мутними потоками, і ніде нема укриття в цю темну ніч від дощу, від вогкості, від болота і холоду, навіть звірі поховали ся по своїх норах; невжеж тільки люде, бездомні і голодні біжать в цей час, біжать лісами, побічними дорогами, користаючись темрявою і ховаючись від других людей!

Волинцев живо з'явив собі такого утікача, промокшого, голодного, котрий нічю виходить до хати, шукає, находит хліб і знов ховаєть ся, боячись trafi-тись на очі такого чоловіка, як, наприклад, він — Волинцев.

— „Дурняці!“ різко перериває він течію своїх думок і знов заходив по хаті. „Все це дурняці, з котрих нічого доброго не може вийти,“ тишив він сам себе.

Далі він думав, що жалість тепер стала модним словом, що тепер прийнято жаліти усіх без розбору, називаючи навіть убійцю не переступником, а нещасним.

Так думав Волинцев, рішив не піддавати ся хвилям пориваням і, щоб там не було, викорінити шкідливий і беззаконний звичай.

— „Треба скінчити разом і на завжди!“

Твердий в своїм рішенні він не дозволяв вже, щоби жалість закрадалась в його душу.

IV.

Наступала осінь.

Василь Михайлович не міг нарадувати ся собою. Те що вироблялось в протязі соток років, що ввійшло уже в тіло і кров населення, він зруйнував одним своїм словом, одним махом пера.

„Так і наперед буду робити!“ — думав він з задоволенням і при усякім випадку розпитував старшин про бродяг, строго підтверджуючи свій розказ.

Захоплений своїм успіхом, Волинцев писав про свої вчинки до Петербургу рідним, коли до стола підійшов Усмишнінов і мовчки вклонив ся.

— „Ти чого?“ спитав Волинцев, не відриваючись від листа.

— „Та що, Василь Михайлович, знов коня вкрали“, відповів писар.

— „Чорт знає, що таке! Це не на віщо не похоче!“ розгари́в ся Волинцев і, відкинувши листа, зворушено заходив по кімнаті. — „Звичайно, тепер осінь, саме злодійський час...“

— „Та ні, Василь Михайлович“, — зітхнувши проговорив писар: „у нас цього ніколи не бувало.“

Що ни день то приходять новинки: Коня украли, теля зарізали, прохожого обрабували. Глухе незадоволене росло між народом: бояли ся за стодоли за хати, а після загальної думки селови загрожувала немину́ча небезпека підпалу. Але Волинцев стояв на своєму. Боротьба захопила його; він лично робив дізнання, розіжджав по всьому участкові, наймав на власні гроші сторожів і не знав спочинку.

„Дорого це мені обходиться і востузіння много, але без того не покину, щоб не вийшло по моему!“ — писав він матері в листах, нерідко хвалючись, що його ім'я пронесло ся грозою по всім Сибірови.

По його однак не виходило. Злодійства ставали частішими — не було рату́нку. Нарешті, у самого Волинцева нічю украли його верхового коня, а його любимого пса задушили і, на зло, повісили перед самим вікном його спальні.

Волинцев розлютувався. Цілу ніч він перевертав ся на ліжку без сна і трохи не плакав від образи і люто́сти. Він не міг помирити ся з думкою, що його любимчик, чорний породистий пес зістав повішеним.

„Ну, заріж, застріль — усе лекше!“ — думав він. „А то повісяли!“

Він живо з'явив собі муки і остатні корчі Карого (так звали його пса), ясно почував жа́добу возду́ху, безпомічне мотане лапами і, нарешті втрату притомности і саму смерть, — так ніби на него самого накинули петлю.

„Це страшно! Це безчолові́чно!“ обурювався він і поклявся, що тепер вже ні за що не відступить і усіх переловить.

V.

Пройшов рік. Волинцев заспокоїв ся. Селяне його бояли ся, про бродяг було майже не чути... З Петербурга йому писали, що там його заслуги оцінили і що скоро він дістане високу посаду, а він писав в Петербург, щоб на літо приїхали до него на гостину мати і сестра.

„У нас тут прямо роскіш, воздух чистий, хатка моя простора, усе дуже дешево і усього, скільки хочеш. Ріки повні риби, а дичини так багато, що нікуди діти“, — писав він до дому, збудившись без рідні. „Діло мое тепер іде на добре, усе тихо, і я буду завжди при вас...“

— „Іване Петрович, підеш зі мною на польоване?“ сказав він одного разу писареві, вибравши вільний час.

— „З великою охотою, Василю Михайлович!“ Вони знярядились по-давньому. Волинцев пішов з рушницею, Усмишнінов — з палицею.

Проходячи по за́ймці, вони заглянули в землянку. Там було пусто.

— „А пригадуєш собі, Іване Петрович“, сказав засідател, „як минулого року ми тут розговорились? Тепер бачиш — нема нічого! У всякім ділі необхідна сьміливість і твердість: піддайсь я тогді хоть на волосину, злякай ся злодійств або пожежі — ну, і пропало! Тіж мужики мене ні за копійку не цінили, а тепер ні! Тепер на мене, як на грозу усі дивлять ся!“

— „Твердість характеру — діло велике“, похвалив писар. „Воно, звичайно, коли не показати себе, так чогож вам було і турбувати ся для такої посади. Вам самеб губернатором бути, або міністром... а не тут, у нас!“

Волинцев з задоволенням усміхнувся.

— „Я кажу, що і Петро Великий с початку був простим корабельним майстром. Щож робити, треба учити ся... Треба завжди починати з першого щабля, щоб докладно вивопити діло, а там стрибай собі хоч через десять щаблів, але перший щабель єсть необхідний — це мое правило. Єдино, чого мені жалко, це, що пса повісили! Нічого більш бо́лісного не могли мені придумати, розбійники!...“

— „Ще б пак!“

— „Головне, що повісили — ось що образливо!“

— „Чого і гіршого!“

— „Я ось зараз з рушницею іду... Звичайно, вбивати буду, але смерть смерті ріжниця: застрілити я можу, але повісити — ні! Рука не підійметь ся. Тут ляс — і кінець. А там ця петля, ці корчі... Цей висунутий язик... У-у!“

Волинцев нервово здригнув, а писар з чемности сплюнув і махнув рукою.

Увесь день вони бродили по полях та по лісах і, нарешті, втомлені розлягли ся біля озера відпочити. Усмишнінов розвів огонь, а Василь Михайлович наляго-

див пляшку і чарочку.

Сонце вже хилилось на захід, красно відбиваючись в воді, навколо цвили трави жовтими білими рожевими цв'їтами; де-неде піднімали ся над ними одинокі сосни, або сідий полин. Було тихо, безлюдно і таємничо, наче дерева, трави і цв'їти прощали ся до завтра з сонцем, обмінювались привітами. Усе наче мирно сьвяткувало, усе було повне життя, усе, здавалось, розуміло одно другого; і тільки два мисливці адавали ся тут чужими і зайвими, і їх окровавлена здобич, кинута на траву, своєю жертвеністю ображала природу в торжественний час її сьвяткування.

В той час в корчах дала ся чути розмова.

— „Оце той самий?“

— „Він! Той самий!“

Мисливці озирнулись. Кроків на двадцять від них на краю лісу стояли три чоловіки. Один з них дивив ся в їх сторону, а другий вказував пальцем.

— „І цього хлописка знаємо!“

Усмишнінов завважив на собі упертий погляд і, злякавшись, вхопив ся за палицю.

— „Вам чого?“ крикнув Волинцев, бачучи, що обідранці підходять ближче.

Сидючи на траві він уважно і спокійно розглядав їх постаті. Усі троє були плечисті і міцні з засмаленими сонцем і обвітряними лицами: видно, що не день і не два провели вони під відкритим небом. Високий хлопець з шрамом на лиці ішов спереди: одітий він був поверх сорочки в драгий ковт, зимовий капелюх і сибірські чоботи; у другого були надіті вовняні черевики, третій був босий, але кругом шиї обв'язав брудну хустку і на голову надів літній білий капелюх.

— „Вам чого?“ строго ще раз сказав Волинцев і випростував ся у весь ріст.

— „Та нам що! Ти напаш покривдив а тепер сам станови́сь до поквітування!...“

Тільки тогді Волинцев зрозумів, в чім діло. Він нервово вхопив ся за рушницю і відскочив на крок.

— „Геть, падлюки!“

— „Що ж ти гониш“, відповів з насміхом бродяга: „місце прецінь же Боже, ані ти, ані я йому не власник!“

Писар з тремтливими руками і побліднівшим лицем поглядав то на Волинцева, то на бродяг.

— „Стріляйте!... Спасайте!“ хотів він закричати, але не міг вимовити ані словечка.

Вистріляти — Василеви Михайловичовому і самому приходила думка; але як буде стріляти, коли стоять безоружні люде і нема причини вбивати їх?... Тримавши рушницю на готові, він знов крикнув:

— „Геть!... Або усіх пере́бю на місці!“ Лице його було бліде, очі горіли.

— „Давно з тобою рахунки звести хотіли!“ казав далі бродяга.

— „Дуже много кривди від тебе бачили, пане“, казав другий.

— „І спалити тебе давно збирали ся, та мужиків, сусідів твоїх, було жалко“, додав третій.

Усі заговорили разом, обступили Волинцева з трьох сторін.

— „Квітувать ся?!“ закричав Волинцев; голос його зазвенів. „Я вам дам квітувать ся, розбійники!“

В одну хвилину вид перемінив ся; зомлівший писар бачив, як блиснула підкинута в гору рушниця, гримнув стріл, хтось скрикнув, усе перемішалось, і Волинцев стояв з піднятою до гори рушницею, за котру міцно вчепив ся бродяга, а другий давив засідателеви горло. Ще хвиля — і рушниця була вирвана з рук Волинцевого, а руки закручені назад і зв'язані хусткою. Волинцев пробував пручати ся. Він хрипів, кусав зубами одержу, бив ногами об землю, крутив головою.

— „Ні, пане, не турбуйте ся, міцно!“ засьміяв ся бродяга. „А ти чого з патиридею стоїш?“ крикнув він до писаря: „Також хочеш здохнути?“

Вільш він йому нічого не сказав, як не вартому уваги. Але Усмишнінов вже сам покинув палицю, і нервово гладив свої ноги, котрі у него тремтіли і згинались в колінах від жаху.

— „Розбійники!... Падлюки!...“ хрипів Волинцев, все ще силуючись увільнити руки.

Потім він радтом перестав бити ся, гордо, випростувавши ся і сказав глухим, але твердим голосом:

— „Чого треба?“

— „Та нічого не треба, а ось, щоб ти знав, як свої порядки нам заводити, так ось — візьми!“

Бродяга знав з себе ремінець і протяг його Волинцевому.

— „Дарю тобі його навіки! А сучок сам собі виберай: хоч товщий, хоч тонший, хоч вище, хоч нижче — твое діло, покажи де знаєш.“

Волинцев мовчав. Блескучі очі його відразу потемніли, голова повисла на груди, і голос осів за.

— „Такий добрий будеш?“ спитав бродяга, вказуючи на основний сучок: „Місце гарне; у всіх на виду!“

Волинцев стояв блідий і силкувався щось вимовити, але губи його дергали ся в різні сторони.

— „Ну щож, пане? Так тебе і до завтра не до-

Пишѣть на адресу :
SVOBODA,
Box 353, Scranton, Pa.

напиши до
RED LANDES,
New Yor, N. Y.

„SVOBODA“

(LIBERTY)

THE RUTHENIAN WEEKLY
published every Thursday
at 209 Linden Str., Scranton, Pa.JNO. J. ARDAN,
Publisher and Editor.

Terms: Two dollars a year.

Established 1893

Advertising rates furnished
on application.Entered as second-class matter July 16
1903 at the post office at Scranton, Pa.
under the Act of Congress of March 3,
1879.

„Свобода“

Газетний листок для руского народа в
Америці и органъ „Р. Н. Союза“,
выходить по тиждня в Четвергъ
и коштує:Въ Америцѣ на 12 мѣсяцѣвъ... \$ 0.00
До старого краю на 12 мѣсяцѣвъ \$2.00
Въ Америцѣ на 6 мѣсяцѣвъ... \$1.00Галичане можуть замовляти „Свободу“
черезъ Книгарню Шевченка ул. Театраль-
на 1, Львівъ.Оплачувати газету треба все-
гда зъ горы.Гроші треба посылати вь редакцію
лишь листомъ, або черезъ експресовый, або
почтовый money order (моніи ордеръ). Мо-
ney order, то є картонку, которую достанете
вдѣ почтара або агента на експресовомъ
офисѣ, пошлѣть намъ, бо безъ того мы не
можемъ грошей достати.

Адресъ:

„SVOBODA“

Box 353,

SCRANTON, PA.

Хто хоче, чтобы его адресъ змі-
нитъ мусить подати намъ, кромѣ
нового, такожъ свой старый адресъ.

Пробуджене Украины.

Ще не спали усѣ оковы,
въ якихъ такъ довгий часъ
держала Росія Украину —
и ще дальше російскій у-
рядъ старає ся дусити усѣ
проявы самостійного житя
у поневоленыхъ Росією на-
родовъ — а вже передо-
вѣмъ українського народу,
— а мимо того, Украина,
що найтяжше стогнала підъ
ударами самодержавного
царского насильства — про-
явила въ послѣднихъ ча-
сахъ только ознаки народ-
ного пробужденя, що вже
нѣщо не буде въ силѣ на-
ново єи скувати и наново
здусити, а хочбы и спина-
ти ту живу струю націо-
нально-політичного водро-
дження — яка рознеслась са-
ме теперь по ожившомъ
тѣлѣ зневоленого народу.
Усудя починають люде
сходатись и нараджуватись
и приспособляти до про-
свѣтної, політичної и еко-
номічної роботи. Навѣть
далеко поза межами Укра-
ины, въ Москвѣ и Петер-
бурзѣ, въ осередкахъ росій-
ского царства — и тамъ гро-
мадіють ся Украинці и ла-
дять ся до работы для Укра-
ины. Въ Москвѣ заложено
Союзъ им. Шевчен-
ка, для зєдиненя усѣхъ
живущихъ поза границами
Украины Украинцѣвъ въ
Росію, и який має старати
ся о засновуванє по росій-
скихъ університетахъ ка-
тедръ української мовы,
літературы и исторіи, даль-
ше о книжки, брошюры и
письма для народу и о
підмоги для української
університетской молодѣжи.

А въ Петербурзѣ завязавъ
ся Украинскій націо-
нально-політичный
Клубъ для зєдиненя
Украинцѣвъ въ політичну
партію, оперту на основахъ
широкой демократичной
політичной програмы, для
забезпеченя українському
народови його національно
політичныхъ правъ и під-
движеня його духовныхъ
и економічныхъ силъ. Тамъ
же почавъ виходити мѣсяч-
никъ — політично-суспіль-
ный „Вільна Украина“
— а знова въ Москвѣ „Укра-
ина“ — На самійже Украинѣ
розпочавъ ся живий рухъ
за просвѣтою українського
люду и за організацією його
въ економічныхъ и полі-
тичныхъ товариствахъ * зъ
характеромъ выразно укра-
инськимъ. Въ Одесѣ, въ
Каменці Подольськомъ и въ
Херсонѣ зазновано товари-
ства „Просвѣта“, котрі
мають дбати про закладанє
українськихъ шкѣлъ и чи-
талень; въ земнѣй у-
правѣ въ Херсонѣ рѣше-
но домагати ся заведеня
української мовы въ шко-
лахъ а губернской зѣздѣ
Полтавской группы всеро-
сійского союза учите-
лѣвъ ухвалѣвъ одноголос-
но, чтобы на Украинѣ вод-
бувала ся наука въ шко-
лахъ на українськой мовѣ,
чтобы приступати до выда-
ваня шкѣльныхъ книжокъ
въ українськой мовѣ и ди-
тячои часописи и домагати
ся въ учительскихъ семи-
наріяхъ заведеня науки:
української мовы, літера-
туры и исторіи Украины.
Такийже самый домаганя що
до шкѣлъ поставивъ зѣздѣ
народныхъ учителѣвъ въ
Катеринославѣ. Щожъ до
пресы, то якъ вже згадали
мы въ „Свободѣ“ — въ Лу-
бнахъ виходить тижневникъ
„Хлібороб“, въ Полтавѣ тиж-
невникъ „Рідний Край“, въ
Одесѣ „Народная Справа“,
а въ Киевѣ дневникъ „Гро-
мадська Думка“, „Свобода
и Право“, тижневникъ гу-
мористично-сатиричный
„Першень“ и литературно-
научный мѣсячникъ „Но-
ва Громада“. Наконецъ и
въ політичнѣмъ житю У-
краины поставлено ясно
справу и всѣ політичній
партіи українскій отверто
и выразно на націонныхъ
мѣсяцяхъ своихъ програмъ
завзначили свои жаданя ав-
тономіи Украины. На
всѣхъ поляхъ національ-
ного житя Украины пошла
жива работа. Настало нове
житє! Поблагословилося на
свѣтъ и Украина пробуда-
лась...

Брань народнои свѣ-
домости!

Своего часу було досить
бесѣды про се, чтобы Юнія
выдавала майнерскій часо-
писи въ рѣжныхъ мовахъ,
и въ сѣй спосѣбъ старалась
притягнути до себе якъ
найбільше чужинцѣвъ. Ми-
нулого року секретарь май-
нерской Юніи порозпису-
вавъ листы до всѣхъ юній
мѣсцевыхъ, абы тѣ запыта-
ли своихъ членовъ чужин-
цѣвъ чи они хотять часо-
писи у власной мовѣ.

И щожъ показалося? По-
казалося, що зѣ всѣхъ Ру-

синѣвъ, якій належать до
Юніи лишь 120 заявилось
за тѣмъ, чтобы выдавалась
русска майнерская часопись,
мѣжъ тѣмъ якъ зъ помѣжъ
Поляковъ заявилось за поль-
скою майнерскою часопи-
сею 687 членовъ, мѣжъ Ли-
твинами и Словаками по
433 членовъ заявилось за
часописями въ своей мовѣ.

Про Поляковъ не говори-

мо, бо ихъ далеко больше

якъ Русинѣвъ, але Литви-

новъ и Словаковъ е в Аме-

рицѣ мабуть таке саме чи-

сло що и Русинѣвъ и такой

самъ мабуть процентъ пра-

цює ихъ у майнахъ. Чо

мужъ Литвинѣвъ и Слова-

ковъ ажъ 433 заявилось за

своими часописями а Руси-

новъ лишь 120? Тому, что

Русинамъ бракъ народнои

свѣдомости, что они байдуж-

ий. Еслибъ така рѣчь якъ

народна свѣдомость дава-

лась выразити числами, то

посля повѣстного рахунку

можнобъ сказати, что Руси-

ны мають лише четверту

часть тои народнои свѣдо-

мости что Литвины або

Словаки. Сумно!

Що придбала Юнія для
майнерѣвъ при твер-
домъ углю въ одномъ
роцѣ?

Минулого року выдобули
майнеры зъ землѣ кругло
75 миліонѣвъ тоннъ твердого
угля. Еслибъ на каждой
выдобутой тоннѣ майнеры
взяли лишь 5 центѣвъ болъ-
ше якъ передъ великимъ
страйкомъ 1902 року, то
и такъ заработалибъ болъше
якъ передъ страйкомъ о
\$3.750.000 долларѣвъ.

Майнерѣвъ при твердомъ
углю е около 111 000 и о-
коло 20 000 хлопцѣвъ. Е-
слибъ, всѣ они належали
до юніи, то въ протягу о-
дного року заплатилибъ до
юнійнои касы около 750
тысячъ долларѣвъ. Еслибъ
вѣдтагнути вѣдъ надвыпки
яку заребили въ протягу
одного року тихъ 131 ты-
сячъ людей, се е вѣдъ су-
мы \$3.750.000, суму яку
заплатили до юнійнои касы,
себѣ то \$750.000, то и такъ
вышлибъ, что въ кишеньяхъ
углевыхъ робѣтниковъ оста-
ло ще круглыхъ три миліо-
ны долларѣвъ, якій придбала
для нихъ юнія! Треба од-
накъ памятити, что майне-
ры зарабатють въ порѣвна-
ню зъ тѣмъ що зарабатали
передъ 1902 рокомъ болъше
якъ 5 центѣвъ на тоннѣ такъ
что сума, яку придбала для
нихъ юнія е далеко болъ-
ша. Дехто думаетъ, что та
сума выносить не 3 миліо-
ны, але якихъ 24 миліоны
долларѣвъ! Намъ здаєся что
та сума за высока, але все
таки фактомъ остає, что ю-
нія кладе въ кишень май-
нерѣвъ рѣкъ рѣчно велико-
зній сумы грошей, якихъ
бы они не заработали, еслибъ
не було юніи.

Подумайте надъ тѣмъ. А
однакъ неравъ можна стрѣ-
нути людей, якій говорятъ,
что не варто до юніи нале-
жати.

Е рѣжній аргументы для
переконаня робѣтниковъ,
что она повѣний належати
до юніи, але пайгожевий-

шимъ аргументомъ е до-
казъ, что юнія приноситъ
имъ користь въ грошахъ.
Еслибъ якимъ другимъ ро-
бѣтникамъ сказати, что е-
сли будутъ належати до
юніи, то ихъ рѣчный зарѣ-
бокъ зросте о миліоны до-
ларѣвъ, то они певно не
надумувались бы анѣ хвилѣ-
ки, але якъ оденъ мужъ
всѣ стали членами юніи.

А-чи такъ дѣе ся зъ май-
нерами вѣдъ твердого угля?
Зовѣмъ нѣ, На жалѣ, ба-
чимо, что многі майнеры
вѣдъ твердого угля, а на-
вить многі Русины не хо-
тятъ належати до юніи, бо
думакъ, что юнія и безъ
нихъ буде стояти, а гропѣ
якій малибъ дати до юній-
нои касы полатъ сховати
до кишень. Чи добре они
думаютъ? Нѣ, бо еслибъ
за ихъ примѣромъ пошѣвъ
другій, третій, сотный, ти-
сячный и такъ дальте, то
что тодѣ сталося бы зъ ю-
нією? Тай чи не схотѣлибъ
тодѣ компаністы, довѣдав-
шиє, что до юніи мало хто
належитъ, ту надвыпку три
чи двайцять чотыри миліо-
ны долларѣвъ вмѣсто вѣдда-
ти майнерамъ сховати до
власной кишень. А де то-
дѣ булибъ майнеры? Тамъ
де и передъ 1902 рокомъ!

Зваживши тѣ великій до-
бродѣйства, якій выскала
юнія для майнерѣвъ твер-
дого угля, мусимо сказати,
что каждый чоловікъ, что
вѣдтагаєсь вѣдъ юніи е зра-
дникомъ робѣтничои спра-
вы, зрадникомъ себе самого
и свои родины. Такой чо-
лвкъ, хибѣ что робать се
несвѣдомо, не заслуге на
нѣщо иншого якъ лишь на
погорду своихъ товаришѣвъ-
робѣтниковъ.

Якъ могутъ такой люде при-
цѣвати разомъ зъ юнійны-
ми робѣтниками и не зго-
рѣти зѣ вѣтыду?

Промотали ся до решты.

Російске самодержавіє,
розбите, але не добите сво-
имъ повставшимъ народомъ,
здаєся, буде добите чу-
жоземными капиталистами
ранѣйшѣ, чимъ то здола-
ють зробити революціо-
неры.

Щобъ царствовать такъ,
якъ то робить російскій
царь, не досить розстрѣ-
лювати та вѣшати що-ро-
ку по де-кѣлько десятковъ
тысячъ народу, не досить
будувати вѣзницѣвъ, го-
дувати миліоны шпиговъ,
жандарѣвъ, и другихъ
дармоѣдовъ, та нацѣкову-
вати одну націю на другую,
вчиняти погромы жидѣвъ,
организовувати „чорній со-
тѣвъ“ для мордуваня ін-
телігентѣвъ — и взагалѣ
робити всѣ тѣ страшній
злѣдѣйства, якій жахають
цѣлый свѣтъ и якій ро-
блять ще не вѣйти зъ ла-
ски Божои особы росій-
скихъ самодержавцѣвъ. Нѣ.
Усього того мало. Треба
ще на все те и богато гро-
ша. Але де его взяти?
Можна ще спробувати зѣ-
драти подрану сорочку зъ
опухшого вѣдъ голоду ро-
сійского мужика, але за
нѣѣ богато не достанемъ.
Та ще до того и самъ му-
жикъ ставъ уже не той,

что бувъ давнѣйшѣ, и за-
мѣсть того, щобъ давати
въ себе адирати, починає
самъ дрѣти зъ тихъ, что до-
теперь зъ него драли.

Треба шукати десь инъ-
шихъ жерелъ. Такими же-
релами для царя завжди
були закордонній, капитали-
сты, котрі радо пожичали
російскому урядови гро-
шѣ, бо жадна держава не
платила такого высокого
проценту, якій платить Ро-
сія по своимъ державнымъ
довговымъ паперамъ. Але,
якъ бездонной бочки водо-
ю не наповнишь, такъ зло-
дѣйскому урядови грошей
не настарчишь. Не вважа-
ючи на всѣ тѣ неймовѣрно
великій пожички, а такожъ
на те, что промысловѣ жи-
те краю сильно розвива-
лось, „бизнєсъ“ царя ишовъ
все гѣрше и гѣрше, и на-
рештѣ, великій и богатый
край ставъ передъ лицемъ
державного банкротства.
Щобъ звести концѣ зъ
кѣнцами державной касѣ
бракує 400 миліонѣвъ до-
ларѣвъ. Така велика сума
грошей російскому урядо-
ви потрібна не на войну,
не на будѣвлю желѣзницѣвъ,
або на якій другій выдатки
extra, а лише на те, щобъ
сякъ-такъ підтримати дер-
жавне газдѣвство, то есть
уникнути державного бан-
кротства.

Фінансові агенты Росіи
экзаминували грунтъ въ
Нѣмеччинѣ, але нѣмецкій
банкиры рѣшучо вѣдмови-
ли ся дати Росіи грошей.
Инакше вѣднеслась до по-
жички Франція. Пару днѣвъ
тому назадъ телеграмъ при-
нѣсь звѣстку, что фран-
цузскій капиталисты мали на-
раду вѣдносно пожички Ро-
сін 400 миліонѣвъ долларѣвъ
и прийшли до того заклю-
ченя, что вони дадутъ въ
пожичку ту суму Росіи,
але только въ тѣмъ разѣ,
коли въ Росіи, замѣсть
тихъ кумедій, якій ламає
царъ зъ своею Державною
Думою, буде заведений
дѣйсно конституційный
державный лады.

Треба завважити, что ро-
сійскій урядъ и самъ дав-
но вже бичить конечность
якои-небудь конституції,
хочъ позору конституції,
але рѣвночасно зъ тѣмъ не
хочє розлучити ся зѣ сво-
єю необмежною властью.
И скликуючи Державну
Думу, урядъ нѣ передъ
чимъ не зупиняєть ся,
чтобъ не допустити въ Ду-
му дѣйсныхъ представни-
ковъ народныхъ интере-
совъ, а лише своихъ при-
хильниковъ. Коли-бъ тоє
урядови удало ся, то вѣнъ
вѣдъ того двѣчѣ выгравъ
бы. Перше, что прикрива-
ючи ся Думою, то есть
вказуючи на те, что вже
державными справами за-
правляють заразомъ зъ ца-
ремъ и народній заступни-
ки, въ дѣйности поводиць
ея бы такъ, якъ и до скли-
каня фальшованой народ-
нои репрезентації; а дру-
ге, что народъ, не бачуць
жадного хѣсна для себе
вѣдъ Державной Думы и
взагалѣ вѣдъ кумедійной
конституції, стративъ бы
довѣре до конституційного
державного ладу и — чого

добрѣго — забавлявъ бы
зновъ самодержавного царя.
Отже урядъ постараетъ ся
власне о такую Державну
Думу; для того то уѣдъ
турмы въ Росіи перепов-
неній людьми, котрі могли
бы агитацією попусувати у-
рядови его вытѣвку, часо-
писѣ подлагають цензурѣ,
многі зъ нихъ цѣлковѣ
закрѣтъ, по многихъ про-
винціяхъ заведено выемко-
вый и военный станъ, у-
силенно организують ся
„чорній сотнѣ“, мало того,
многі людей безъ наимѣнъ-
шой вины вѣддано подѣ
судъ, чтобы позбавити ихъ
права голосувати и канди-
дувати до Державной Ду-
мы и т. п. Але задля ве-
ликого поспѣху урядъ не
завваживъ, что хвативъ за
край, что така чорносотенъ-
ска Дума придасть ся хи-
ба лише на те, щобъ зъ
нѣѣ кепкували, и что за
кордономъ еѣ не призна-
ють за народныхъ заступ-
никовъ, а значить и гро-
шей не псичать, что фран-
цузскій капиталисты ясно и
выразно показали. Але вла-
сне вони показали, что въ
руки царя грошей дати не
можуть, бо не вважають
его за газду въ своемъ
краю, что гварантією тою,
что ихній грѣшѣ не подуть
на псы, якъ пошли уже
тысячѣ миліонѣвъ поперед-
ныхъ пожичокъ, може бу-
ти только те, коли самъ
народъ въ лиці своихъ за-
ступниковъ, а не царъ при-
знає ту пожичку. Це зна-
чить, что за кордономъ уже
признали неможливість іс-
тнуваня самодержавного
царя, что побѣда револю-
ції, если и не повна, то у
всякомъ разѣ дѣйсна и без-
перечна.

Теперь царєви лишаєть
ся або пѣюнути на ту по-
жичку, зъ котрой, кромѣ
ганьбы та клопоту, ему
нѣчого болъше не має, и
спробувати удержати ся
на тронѣ якъ-небудь и
безъ грошей, а то значить,
наражати край на продов-
женє революції и анархіи,
а себе самого на цевну,
коли не згубу, то у вся-
комъ разѣ цѣлковиту стра-
ту власти; абожъ скливати
дѣйсныхъ народныхъ за-
ступниковъ, вѣльно обра-
ныхъ вѣльными людьми;
а се такожъ значить, вѣд-
ректи ся вѣдъ самодержав-
ной власти. Хочъ такъ,
хочъ инакше самодержав-
ному царєви нема ратунку.

Повстанє на Кавказѣ.

Битвы на Кавказѣ ве-
дуть ся безперестанно.
Вѣйскові дѣйсно удало ся
зновъ завести рухъ на го-
ловныхъ лініяхъ, сполуча-
ющихъ Кавказъ зъ Росією.
Але той успѣхъ есть не-
повный, и комуникація мо-
же бути перервана каждою
хвилѣю.

Республики на Кавказѣ
повстають, якъ метеоры, и
по кѣлька тижнѣвъ іотно-
вани, зникають, уступаю-
чи мѣсце вѣйскові, щобъ
зновъ повстати на корот-
кій часъ. Вѣйска на Кав-
казѣ приходить болъше и
болъше, але силы револю-
ціонѣровъ такожъ збѣлѣша-

ють ся. Водбувають ся не дробня супотички, але формальний битвы; революціонеры мають регулярну пѣхоту, кавалерію, перазъ и артилерію. Завдяки знанню революціонерами мѣсцевости, войско не може уганяти ся за ними, але вони дають войскові битвы въ такихъ обставинахъ, якій самій собѣ выберуть. Битвы тварають по де-кілька днѣвъ и лишаютъ ся безъ певной переваги одной або другой стороны, або частѣйше, революціонеры подають ся въ горы, щобъ за декілька днѣвъ зновъ ударили на войско.

Въ той часъ повстанцѣ водступили майже по цѣлѣй лѣній. Подъ Квирілою революціонеры утратили одну битву, але потѣмъ зновъ напали на войско, и мѣсто зновъ въ полумени. Битва ведеть ся зъ перемѣннимъ щастемъ. Революціонеры злапали въ плѣнъ де-кількохъ офицерѣвъ, воддали въ головной колонѣ и окружили двѣ роты пѣхоты и примусили жовнѣровъ выдати зброю.

Зъ другихъ мѣсцевостей Кавказу такожъ доносять про кроваві и уперті битвы, и навколо видно толькѣ кроваві луны палаючихъ мѣстъ и селъ.

Зъ півночного Кавказу доносять, що и тамъ повстане ширить ся и набирає все большою силы. Центромъ революції єсть мѣсто Екатеринодаръ, звѣдѣхъ революціонеры нападають на потяги. До Екатеринодару выслано сильній воддѣль козакѣвъ. Рѣвночасно революційный рухъ починаеть ся въ такихъ мѣстечкахъ, де до того часу панувавъ зразковий спокѣй. Въ Сосетѣ мешканцѣ почали озброювати ся и организувати воддѣль повстанцѣвъ. Воддѣль козакѣвъ, высланий арештувати провѣдити повстання, зоставъ побитый и примушений утѣкти и сховати ся въ казармахъ за мѣстомъ. Повстанцѣ окружили казармы, достали десь стару гармату почали обстрѣлювати казармы. Въ протязѣ двохъ днѣвъ козаки боролися, але нарештѣ, примушений були поддати ся и выдати оружїе. Але тріумфъ революціонерѣвъ бувъ недовгий, бо на третій день до порту прийшовъ торпедовецъ и загрозивъ обстрѣлювати и спалити усе мѣсто, если повстанцѣ не воддадутъ плѣнныхъ и забрали зброю. Мешканцѣ, боячись, щобъ ихъ майже не пошло зъ дымомъ, уводили плѣнныхъ и выдали зброю.

Зъ Пятигорского доносять, що тамъ упала півночно-кавказка республика. Причиною упадку було прибуте сильныхъ воддѣлѣвъ войска и водступлене революціонерѣвъ въ горы. Республику ту заснувавъ збунтований батальонъ російскихъ жовнѣровъ и шадрѣвъ козакѣвъ, котрі теперъ подали ся зъ другими повстанцями въ горы, щобъ, при першій спосѣбности нападти на войско.

Російскій урядъ оголосивъ, що буде карати ще зъ большою строгѣстю революціонерѣвъ, бо свѣжа статистика бомбъ забирає величезній розмѣръ. Не має дня, щобъ на сторонкахъ часописѣвъ не появились нові звѣстки про водкрыте фабрикъ и складѣвъ бомбъ. За остагній тыждень поліція удало ся водкрыти въ шести мѣстахъ Росіи, а власне: въ Екатеринбургѣ, Самарѣ, Рязѣ, Минскому, Екатеринбургѣ и Москвѣ великій запасъ огнестрѣльного оружїя, бомбъ и рѣжныхъ експлозюющихъ матеріалѣвъ. Крѣмъ того водъ 2 до 20 бомбъ одобрала у революціонерѣвъ, арештованыхъ въ мѣстахъ: Варшава, Лѣдѣ, Витебскѣ, Суwalkи, Вильно, Одеса, Гамель и Тифлісѣ. Замахи на жите выщихъ урядникѣвъ мали мѣсце въ Варшавѣ, Пинскому, Рязѣ, Гомелѣ, Тифлісѣ, Минскому и другихъ мѣстахъ. Крѣмъ того, водкрыто двѣ фабрики бомбъ въ Петербургѣ и въ Москвѣ.

Въ Тифлісѣ революціонеры убивъ бомбою генерала Грязного. Цей атентатъ бувъ дуже смѣливымъ вчинкомъ. Генералъ що-дневно въ певный часъ выѣздивъ на прогулку. Але усеѣхъ проходивъ по той улицѣ поліцаѣвъ, обшуквали, бо Грязновому революціонеры вже зробили вырокъ смерти. Щобъ одурити поліцаѣвъ, революціонеры перебравъ ся за малыра и нѣсъ зъ собою вѣдро зъ фарбою, де и були сховані бомбы. Пройшовши черезъ поліційный кордонъ, водъ сховавъ ся за муромъ, выждавъ генерала, кинувъ въ него бомбу и влучивъ якъ-разъ въ каркъ. Експлозією одобрало Грязновому голову и убилѣ его фѣрманъ и козака. Революціонера, тяжко побитого, одвели до арешту.

Въ Варшавѣ розстрѣляли 15 душъ революціонерѣвъ. Въ Гомелѣ поліція урядила новій жидѣвскій погромъ, котрый тревавъ чотыря днѣ. Згорѣла майже половина мѣста.

Проти повстанцѣвъ Латвіи водвѣ войско ведеть успешну войну.

Въ Иркутскому водбула ся велика битва жовнѣровъ зъ козаками, въ котрій близько 1.500 душъ зостали убитыми. Трупы убитыхъ покидали въ озеро Байкаль.

Надѣслане.

Зъ Jersey City, N. J. Вѣдѣвъдѣ Нью-Йоркѣй „Правдѣ“ на статі: „Предсѣдатель „Союза“ заграбиль церковну колекту. — О. Подгоренскій подвизавъся даждѣ“ (Число 1. з дня 5 Сѣчня, 1905 року.)

Подъ такимъ заголовкомъ вѣтъ „импортованій“, „second“ редакторъ ажъ на три ппачы брехонъ и дурѣйокъ. Перечитавши то-ту мерку гавканіну, я й не хотѣвъ вѣрити, щобъ се мѣгъ писати чоловікъ интелігентный, чоловікъ, хочъ зъ крихоткою честы

и почути людского, и зъ ширшими вѣдомостями. Та видно сей чоловікъ допасававъ ся вже до своєї „компаніи“. Отже сей „second“ редакторъ зачинає свою брехню водъ того, що — бачите люде — „Предсѣдатель „Союза“ заграбиль церковну колекту“. Ей паночку, редакторе! Чи не забули вы що привезти зъ собою? Ану по головѣ по розумѣ, та пошукайте — чи всѣ клепки у васъ въ лѣмѣ? Вы хочете понижити честы нашої організації „Р. Н. Союз“, що ось-то она має такогъ предсѣдателя!... И накликуете членѣвъ „Союза“, щѣбъ зажадали его резигнаціи. Паночку, редакторе! Якій же вы глупый замакъ зробили — не на мою честы, а на вашу! На село людей дурити! Не такъ то дурный — тѣ американскій Русины! Они скорше познали мене, якъ васъ, и делегаты и представителѣ нашої організації на конвенціи въ Шамоніи, П... выбрали мене майже одного лосно и безъ агітаціи своимъ предсѣдателемъ и представителемъ. И вы не смѣйте менѣ якъ предсѣдателеви „Руско-Народного Союза“ що-небудь закидывати! Я проваджу свой урядъ чесно, справедливо и совѣстно, и гордо можу похвалити ся, що за цѣлый часъ моего двѣлѣтнего урядованя не було проти мене нѣякакъ зажаанъ — и на дальше не буде. Я спокѣйно можу здати рахунокъ зъ моеѣ працѣ передъ делегатами на будущей конвенціи. Отже засѣ вамъ, господинѣ редакторѣ, до нашої організації, засѣ вамъ до „Союза“ и засѣ вамъ до предсѣдателя „Союза“! Уважайте, щобъ не запакла вамъ Иванова хата! Если маєте якійсь претендіи до мене, то не мѣшайте ту „Союза“!

Вы пишете, що я заграбиль церковну офѣру. Якъ же вы подло хрунькаете! Прецѣнь знаете, що я яко предсѣдатель джерзиситской парафіи и тростісѣ ходивъ зъ другимъ чоловікомъ, касіеромъ парохіальнымъ Николаемъ Пупичкомъ, по церквѣ и спокѣйно збиравъ для церкви офѣру — а не для себе, господинѣ редакторѣ! И тую офѣру поразовали тростісы и комитетові и воддали еѣ касіерова, у котрого она дотеперь є. Правда, о. Гумецкій збиравъ такожъ офѣру, и такожъ не для себе а для церкви, тожъ тую офѣру такожъ узавъ параф. касіерѣ, бо до него належала. Такъ чогожъ вы мѣшаете ту „Союз“ и пощо пхаєте свою пику до нашої офѣры церковной? Вы зъ неѣ не обліжете нѣчого!

Щожъ до исторіи нашихъ парафіальныхъ митингѣвъ, котрі такъ брехливо описуете, я не буду широко водповѣдати, бо шкода часу, и исторіи тихъ митингѣвъ зняла бѣ два або и три числа нашої газеты. Тожъ водпишу вамъ коротко, на що важѣйше. Пишете, що о. Гумецкій

не хотѣвъ оглосити напо-го митингу и нашої комитету. Ну, пожѣ — я сему не вѣрю, коли о. Гумецкому припавъ такъ дуже до смаку старій комитетъ и такъ его зъ цѣлого серця полюбовивъ, що нѣякъ не хоче узнати нашої нововыбраного комитету, и его въ церкви оглосити. И о. Гумецкій въ порозумѣннѣ зъ старымъ тростісомъ, котрый не бувъ выбраный тимтого року легально — С. Барною, заголосивъ третій шифартъ митингу на 10. Сѣчня. Я яко предсѣдатель парафіи бувъ змушений прийти такожъ на сей митингъ. И немало здивувало се о. Гумецкого, коли прийшовъ на митингъ и побачивъ мене на першѣмъ мѣсци яко предсѣдателя параф. и другихъ тростісѣвъ. И еще больше здивувало се С. Барну. Тожъ коли прийшли до галѣ и побачили, що мѣсци були заняты нашимъ комитетомъ, скрутились зъ лоеромъ, поклякали полѣсмена, щобъ мене забравъ а посадивъ С. Барну, та се не помогло. Не помогли такожъ и два капітаны зъ поліції, бо и они водказали своєю услугою. Тодѣ я ако предсѣдатель параф. отворивъ митингъ и зачитавъ — о чѣмъ парафіяне хотять говорити на сѣмъ митингу. На те оденъ парафіянинъ поставивъ внесенє, щобъ всѣ ухвалы, якій були рѣшеній на попереднѣмъ митингу въ галѣ Л. Голода, дня 3 го Януаря и усѣ урядники якій були тамъ выбрані, були днесъ подтверждені. Се внесене прийнято великою большостію, и параф. секретаръ записавъ се до протоколу. Потѣмъ поставлено друге внесене: щобъ закрыти митингъ. Се внесене такожъ було великою большостію прийнято и тогда я митингъ закрывъ и парафіяне въ числѣ до 200 выйшли зъ галѣ...

Но вашъ табѣрь, господинѣ редакторѣ, лишивъ ся въ галѣ. Були се: о. Гумецкій, Барна, редакторы и под-редакторы, наборщики и под-наборщики, ректоры и под-рекоректоры, доношники и дописувателѣ „Правды“ и т. д. цѣла та бранжа зъ Нью-Йорку, и утворилисье маленьку парафіянку, и нужъ кричати многая лѣта и т. д. Ну и почалисье выбирати комитетъ, а щобъ було по твердому, то о. Гумецкій сказавъ: клякайте дѣточкѣ, нехай васъ записягну. И такой ще въ галѣ, коло того самого стола клякнувъ, старій комитетъ и зложивъ о. Гумецкому присягу.

По томъ всѣмъ я по вечера вернувъ до галѣ и зачитавъ чи вже скончили ту комедію, бо я хочу церковь замкнуты. Деякі опирались, но потому выйшли и я церковь замкнувъ... Отъ вѣрный перебѣтъ митингу, а вы пане редакторѣ, що набрали? Ну, та идѣмъ дальше. Пишете, що Кирчѣвъ вѣнѣсъ протестъ протавъ вашего комитету, що той комитетъ не є важный. Отже знайте, госпо-

динѣ редакторѣ, що анѣ Кирчѣвъ, анѣ нѣхто зъ сторонниковъ Кирчѣва не внесавъ протесту — а власне зъ стороны вашего комитету Семанъ Барна и Николай Михайльскій взяли протѣ насъ инджонкшенъ и коли понюхали, що не мають права урядувати въ церквѣ, самі просили кортъ, щобъ выделегувавъ кортовыхъ колекторѣвъ, що кортъ и зробивъ. Отже процесъ розпочали власне старій комитетові и сні постарали ся о кортовыхъ колекторѣвъ. Еще разъ кажу вамъ господинѣ редакторѣ, що були се Семанъ Барна и Николай Михайльскій и они будуть одѣвчати передъ Богомъ за упадѣкъ церкви...

А що до того, що будѣто кортъ назначивъ одного чоловіка, щобъ церковь отвиравъ — то се ложъ. Церковь єсть въ напѣмъ посѣданнѣ и мы еи отвирѣємо.

А вже найбільшомъ огидѣмъ допускаете ся, господинѣ редакторѣ, и у васъ, видно нема вже и на крихотку честы и почути людского анѣ совѣсти, коли нарушаете невинныхъ людей и черните ихъ у вашѣй шматѣ, пишучи: „Велику ролю въ подлахъ дѣлахъ Кирчѣва грає тоже односкій Вуйко Подгорецкій“, и що тайно менкає въ Jersey City. — И дежъ ту честы и совѣсть у насъ — редакторѣ „Правды“ — и де васъ учили насмѣвати ся зъ нещастя другого чоловіка? Тажъ вы ще гриворѣ, ще не вывѣтрѣли водъ шифы и не знаете, яка судьба чекає васъ въ томъ краю... А сей чоловікъ працѣе спокѣйно въ своѣй парохіи и до нашихъ сирѣвъ не мѣшаєсь, а вы рыеете мовъ тоє безроге звѣрытко и брудите своимъ рыломъ чужу чисту одежу?

По уконченнѣ кортѣвой справы, яку запровадили въ нашої церкви неспѣдомі люде, я ще напишу дещо больше про подлу методу тои задурѣйченѣи пачки пашахъ москѣфѣлѣвъ, що баламутять вашъ народъ и въсѣмъ лихови єуть причиною.

К. Кирчѣвъ.

Дописъ.

З McKeesport, Pa. Дня 21 го Грудня 1905, заложили ми в McKeesport, Pa. руско-американске гимнастичне товариство „Запорожска Січ“. Зложили ми се товариство на те, щобъ змѣстити, щобъ Русини пхались и на дальше по чужихъ кутахъ та слухали полѣскихъ або якихъ иншихъ команд, тащѣ щобъ не були завжди зъ задѣ. Зібрало ся насъ 22 молодцѣвъ и 21-го Грудня 1905 зѣшли ся всѣ на митингъ и обговорили справу — рѣшили назвати наше нове товариство — в память и пошану нашихъ славныхъ предкѣвъ запорожскихъ січовикѣвъ — „Запорожска Січ“. Дальше рѣшено по всѣхъ плейзахъ організувати нашихъ рускихъ молодцѣвъ в „Запорож-

скі Січи“, и то так, що в кождѣмъ плейзѣ, якъ лише збере ся 25 січовикѣвъ, створити зъ нихъ одну чету (Zug). Дальше зъ чотирѣхъ четъ зъ чотирѣхъ плейзѣвъ творити куренѣ (Compagnia), а зъ тѣхъ куренѣвъ зорганізувати великі скружні воддѣлы „Січи“. Дальше рѣшено, що при кождѣй четѣ має бути „Читальня“ и кождѣй січовикъ мусить до Читальни належати тѣмъ больше, що до такихъ товариствъ будѣтъ вступати переважно молодцѣ, дѣя котрыхъ найважѣйше просвѣтѣ. В самій же „Січи“ мусять учити ся муштри, маршѣвъ, гимнастики шведскої и на приврядахъ, такожъ гимнастики зъ тягарками, сѣпѣву після маршу, в кінци рускі танцѣ. „Січи“ мають такожъ уряджувати театры, концерты и публичні концерты гимнастичні, а що до униформы, то рѣшили ми його такъ скроїти, щобъ подобавъ на старій запорожскій стрій — але и не разивъ ту в Америцѣ.

Наша „Січ“ існує тѣлькѣо другій місяць, и вже теперъ за той короткий часъ видно много користы зъ неѣ. Січовики сходять ся регулярно три рази на тыждень на вѣрѣви, а при тѣмъ водбуваєсь читанє просвѣтнихъ книжокъ и наука сѣпѣву. Если би хто зъ васъ любѣ читателѣ „Свободы“ придививъ ся всѣмъ тому, то певно не сказавъ би, що то тѣ люде, що прапують в фабрицѣ, але сѣмѣло признавъ би, що то правдиві січовики, колышні славні „Запорожці“. Яка радѣсть и охота у всѣхъ до науки! Яке все жывѣ! Тожъ кину, до васъ всѣ молодцѣ: Позір! Ставайте вряд! Возьміть ся за руки и закладайте „Запорожску Січ“, а тогда буде наша слава, и честы міжъ другими народностями.

Т. Каскѣвъ.

Хочу жениши ся! Пошукую Товаришки — молодѣвъ водъ 15—17 лѣтъ. Мусить вѣсти читати и писати. За мастковѣ не платю. Маю лѣтъ 22 а грошей готовки \$1700. Еслибъ хотѣла змѣстити ся прошу прислати свою фотографію на адресу: P. D. K. Canboro, Alta., Canada.

Вже вийшов Календар „Читальни“ на рік 1906. Цѣна 25 лѣт.

Адресъ: CZYTALNIA, Box 353, Scranton, Pa.

Тѣмъ Шифарты! 25 Лѣтъ 17.50 дол. зъ Нью-Йорку до Освѣщенія! Хто хоче одѣстатись скоро до краю и не мѣлу за плату, звѣститъ сѣмѣсь написати (и додѣдати 2-центѣвъ стемпелѣ) до: PETER SZEWCZYK, BANKER & AGENT, 1223 E. Falls Str., Niagara Falls, N. Y.

СПРАВЫ „СОЮЗА“.

Головний Уряд „Р. Н. С.“ за роки 1904—1906.

Головний } БОСТ. КИРЧОВЬ,
предсідатель } 140 Essex Str.
Jersey City, N. J.
Головний } С. ЯДЛОВСКИЙ
секретарь } Box 76,
Jersey City, N. J.
Головний } АЛЕК. ШАРПОНЬ,
касирь } 524 Pine & Franklin St.
Shamokin, Pa.

Них заступники:
Заст. предсідателя.....С. Митренко
OLYRHANT, PA.

Заст. секретаря.....Иос. Кузьмичий
BALTIMORE, Md.

Заст. касира.....А. Янкович
MC ADOO, PA.

Радий:
А. Валевский.....St. Louis, Mo.
А. Оманіцій.....Trauger, Pa.
Б. Кобань.....Olyphant, Pa.
А. Сорока.....Plymouth, Pa.
Иванъ Паризь.....Terryville, Conn.
Ив. Сенько.....Jessup, Pa.

Них заступники:
Ив. Посипанко.....Mc ADOO, PA.
Ив. Домбровский.....Eleanor, PA.

Контрольная комиссия:
О. А. Улицкий.....Ansonia, Conn.
Мих. Турковский.....McKees Rocks, Pa.
Ив. Воргачь.....Mt. Carmel, Pa.

Головний організаторъ:
о. Н. Подгоречій Box 543, South Fork, Pa.

Вступайте до Союза!

„Союзъ“ — однокла руско народна організація въ Америцѣ.

Принимает членовъ вѣдѣ 1 року до 45 лѣтъ житя.

Вступне послѣ лѣтъ.

Мѣсячне вѣдѣ 25 до 70 центовъ на мѣсяць.

СОЮЗЪ ПЛАТИТЬ:
Посмертне за мужа \$600.00,
Посмертне за жѣнку \$300.00,
Посмертне за дѣти вѣдѣ 15.00 до \$300.00.

Въ разѣ утраты: а) обохъ очей ногѣ або рукъ \$600.00,
б) одной руки або ноги \$200.00,
в) одного ока \$100.00,
Сли отецъ родины въ шпитали божевольныхъ, Союзъ платитъ шо року родинѣ \$100.00.

Хто хоче вступити до Союза, муситъ вписатись такожѣ до братства, яке належитъ до Союза.

Важне для П. П. Секретарѣвъ Р. Н. Союза.

Повѣдомляю разѣ на все, шо всѣ грошѣ належачѣ до касы Р. Н. Союза посылае ся такъ: на money-order-нѣхъ або чекахъ выпи-суе ся имя Alex Sharshon, Shamokin, Pa. Дальше такъ выписанный money-order або чекъ не посылае ся до Голов. Касира, але вразѣ зъ указками до Голов. Секретара. Головний секретарь опосла водсылае ихъ до Голов. Касира.

С. Ядловскій,
Голов. Секретарь.

Ч. 744. КВИТЪ \$600.00 на шѣстьсотъ долларѣвъ, котрѣ п. Юстина Крѣль отримала яко посмертну запомогу по си мужу Захарію въ головной касы Р. Н. Союза въ Америцѣ.
Jersey City, N. J., Jan. 23. 1906.
Юстина Крѣль.

Свѣдѣки { Н. Пупчикъ,
Сидоръ Ференцъ,
Кондратъ Сандовичъ, пред.
Стефанъ Балакуна, секрет.,
Теодозій Ткачъ, касирь.

Ч. 747. КВИТЪ \$300.00 на триста долларѣвъ, котрѣ п. Стефанъ Бончакъ отримавъ яко посмертну запомогу по женѣ Маріанѣ въ головной касы Р. Н. Союза въ Америцѣ.
Minersville, Pa. 1906.
Стефанъ Бончакъ,
Иванъ Джукъ, предсідат.,
Митро Котляръ, секретарь,
Сем. Бардунъ,
Иванъ Баранковичъ.

Ч. 720. КВИТЪ \$63.50 на шѣстьдесять три дол. и 50 ц., котрѣ урядъ брагтва св. О. Николая отримавъ на кошта похороннѣ по Василю Крѣль въ головной касы Р. Н. Союза въ Америцѣ.
Пітсбургъ, Па., 15 Януара, 1906.
Н. Войтовичъ, предсідат.,
М. Дмитровъ, секретарь,
Свѣдѣки { Олена Крѣль,
Иванъ Паньчакъ.

Ч. 721. КВИТЪ \$268.25 на двѣста шѣстьдесять вѣсьмъ долларѣвъ и 25 центовъ, котрѣ п. Олена Крѣль отримала яко посмертну запомогу по мужу Василю Крѣль въ головной касы Р. Н. Союза въ Америцѣ.
Пітсбургъ, Па., 20. Дец. 1905.
Олена Крѣль,
Свѣдѣки { Лик. Войтовичъ,
Иванъ Баганъ,
о. Стефановичъ,
М. Дмитровъ, предсідат.,
Н. Патулякъ, секретарь,
Т. Гуть.

Ч. 742. КВИТЪ \$521.00 на пятьсотъ двѣцѣть одинъ долларѣвъ, котрѣ п. Катарина Добрянска отримала яко посмертну запомогу по мужу Юрію въ головной касы Р. Н. Союза въ Америцѣ.
Пітсбургъ, Па., 30. Януара, 1905.
Катарина Добрянска.
Свѣдѣки { А. Бани,
Р. Дроздякъ,
о. Н. Стефановичъ, гол. пр.
М. Дмитровъ, предсідат.,
Петро Патулякъ, секрет.,
Теодоръ Гуть К.

Ч. 743. КВИТЪ \$78.50 на сѣмдесять вѣсьмъ долларѣвъ и 50 центовъ, котрѣ брагтво св. о. Николая въ Пітсбургѣ В. 53., отримало яко кошта похороннѣ по ба. п. Юриу Добрянскому въ головной касы Р. Н. Союза въ Америцѣ.
Пітсбургъ, Па., 30. Януара, 1905.
М. Дмитровъ, предсідат.,
П. Патулякъ, секретарь,
Т. Гуть,
Катарина Добрянска,
М. Стефановичъ,
Романъ Дроздякъ.

Рухъ въ вѣдѣлахъ Р. Н. С.

БРАТСТВО
св. пророка Іаіи въ Mahanoy Plane, Pa., вѣдѣ. Союза 28, буде принимати новыхъ членовъ въ мѣсяцю Фебруару 1906 безъ вступного.
Ст. Гричишинъ, секретарь.

БРАТСТВО
св. АА. Петра и Павла въ Glen Lyon, Pa., вѣдѣль Р. Н. Союза 27, буде принимати въ мѣсяцю Фебруару 1906 новыхъ членовъ за половину вступного.
Микита Сѣйчакъ, предсід.,
Лешке Фринцко, секретарь,
Данько Гарбера, касирь.

ПОВѢДОМЛЕНЕ.
Симъ даю до вѣдомости усьмъ членамъ братства св. Івана Крестителя, вѣдѣ. Р. Н. Союза 121, въ Trenton, N. J., шо митинги, котрѣ ранѣйшѣ вѣдѣбували ся въ

галѣ П. Ласковича, 416 South Broad Str., теперь будутъ вѣдѣбувати ся въ парохіальной шполѣ, подѣ рускою перекую, кож-домъ недѣлѣ по першѣмъ каждого мѣсяця.

Отже кличемо, чтобы всѣ члены приходили на митингъ, въ выш-комъ тихъ, шо суть на работѣ. Котрый членъ не явитъ ся на митингъ безъ важной причины, заплатитъ 25 центовъ кары, а урядникъ 50 центовъ.

Такжѣ кличемо васъ, братя Русины, котрѣ мешкаете въ Трен-тонѣ и въ околицѣ и не належи-те до жадной організації, прихо-дѣтъ и зголосѣтъ ся на митингу, а мы радо примемо васъ до братства и до Союза. Не вѣдкла-даймо, бо нѣхто не знае, де и коли его чекае смерть або калѣц-тво. Не жалуйте тихъ 70 цен-товъ, бо за нихъ Союзъ платитъ 600 долларѣвъ посмертного за му-жа а 300 долларѣвъ за жену. Отже забезпечуйте себе, доки має-те часъ и способность. Приступай-мо братя до організації, подаймо оденъ другому руку помочи и по-кажѣмо собѣ и другимъ, шо и мы годни жити по людскому.

Василь Дубчакъ, предс.,
Иванъ Паславскій, секр.,
Иванъ Будаць, касирь.

ОГОЛОШЕНЕ.

Повѣдомляемо всѣхъ членѣвъ брагтва св. О. Николая в Пітсбургѣ В. 53 Р. Н. С., шо на митингу дня 14. Януара 1906 р. полаг-джено отсі справи:

1. Затверджено новыхъ урядникѣвъ брагтва, выбранных на річнім митингу дня 10. Децембра, 1905.

Урядниками выбрани: Михайло Дмитрів предсідатель, Гаврило Фе-дорчак заступник, Теодор Гут касирь, Петро Вовчко заступник, Пе-тро Патуляк секретарь, Гнат Бан-дровскій заступник, Василь Бла-жовскій і Іван Устанивскій до хо-ругви, Григорій Бадяк і Михайло Смерецкий дверники; опікуни хо-рих на Савт Сайд Андрей Дихтар 1111 Frederick St. S. S., Иван Динько 1105 Mary Ann st.s.s., на Preston Ivan Масляк 95 Orchard st., Роман Дроздяк 234 Churchill st., в Allegheny Олекса Гусак і Михайло Петрушка, на Butler st. Иван Запоточный і О. Витязь.

Всѣ письма присилайте на адре-су Peter Patulak 517 Cabot way S. S. Pittsburg, Pa.

Позамісцеві члени наі присла-ють гроші на адресу Rev. N. Stefanovitch, 619 Carson st. S. S. Pittsburg, Pa.

2. Ухвалено, шо каждый член замешкалий в Пітсбургѣ, Микіраск і Аллегені має на митингу в Фе-бруару предложити урядникам імя тоі фабрики, де він робить, під-яким іменем він записаний в тіі фабриці і свою точну адресу.

Всѣ члени мають кожного мѣся-ця особисто приходити на митинги.
{ Мих. Дмитрів, предс.
Уряд браг. { Теодор Гут, касирь,
Петро Патуляк, секр.

ПОВѢДОМЛЯЕМ

всѣхъ братѣвъ Русинѣвъ, котрі живутъ в Філадельфіі, Па., шо наше това-риство „Любовъ“, вѣдлі „Союза“ 45, приймае в мѣсяцю Лютімъ но-выхъ членѣвъ в вѣдѣ до 30 лѣтъ безъ вступного, а від 30 до 45 лѣтъ за половину вступного.

Дорогі Братя, представте собѣ, кѣлько то вам нещастѣ лучаеся. Робите по фабрикахъ, кѣлько то вам желізо калічить руки, або ноги, через шо мусите по кѣлька тижнів лежати в дома, а кѣлько то часомъ ваші жѣнки мусятъ іти на заробок, чтобы было чим заплатити доктора

і на утримане, або, кѣлько трафла-еся, шо як умре, то лежа зашо поховати.

Наше товариство „Любовъ“ на 50 центѣвъ мѣсячноі вкладки пла-титъ в разѣ хвороти \$500 тижнево а въ разѣ смерти \$50 посмерт-ного за мужа, а \$25 за жену. Тожѣ явитъ ся численно на митингу в мѣсяцю Лютімъ, бо тогож мѣсяця, каждый без одного цента може впи-сатись в члени товариства „Лю-бовъ“. Митинги вѣдѣбувають ся в другу недѣлю в мѣсяци під ч. 618 So. 2nd str., Philadelphia, Pa. С. Дежків.

РѢЧНЫЙ МИТИНГЪ

Братство Р. Пр. Богородицѣ, въ Lansford, Pa. мало річний митингъ 31. децембра 1905 року. На томъ митингу з початку були переглянуті книжки доходѣвъ и розходѣвъ братства, потѣмъ уряд-ники здали справоздане. Все було въ порядку. Послѣ того выбрали новыхъ урядникѣвъ на 1906 р.: Иванъ Поляцскій, предсідатель; Василь Рибей, заст. предсідателя; Леонъ Монита, секретарь братства; Садоръ Скарошъ, касирь; Арсеній Ваваць, дозорчі касы; Мих. Тере-панъ, секретарь Союзовой, Андрей Марущакъ, его заступникъ. Дозорчі хорыхъ: Лукачъ Монита на No. 9, Андрю Даци на No. 7, Осифъ Белей на No. 6, Николай Юрчакъ на No. 3, Андрей Казандеръ на No. 11, Иванъ Бачовичъ на Coaldale, Pa., Мих. Стопковскій на Nesquehoning, Pa., Андрей Добожъ, капитанъ; Дмитро Пасъ, заставникъ; Сем. Гарбутъ, двер-никъ.

БРАТСТВО

Успенія Пр. Богородицѣ въ Alle-gheny, Pa., вѣд. Союза 56, на річний митингу выбрало слѣдуючій новый урядъ: Петро Герлякъ, предсідатель; Павелъ Каршневичъ, заступникъ; Иванъ Вархолякъ и Иванъ Бурка, секретарѣ; Павелъ Палиця, касирь; Иванъ Бурка II., заступникъ; Андрей Кѣтъ и Иванъ Бурка, опікуны хорыхъ въ Alle-gheny, Pa.; Теодоръ Вархолякъ и Андрей Туплякъ, опікуны хо-рыхъ на McKees Rocks.

Адреса Братства:
John Burka,
Ohio Valley Bank, Allegheny, Pa.

ОГОЛОШЕНЕ.

На митингу Братства св. Василия ч. 87 Р. Н. Союза въ Lancaster, N. Y. на дни 21. Януара с. р. выбрано на р. 1906 слѣдуючій Видѣль: Мѣдякъ Гавриль, предсідатель Брагтва; Симакъ Семко, секретарь Союза; Москаль Василь, касирь; Смолянцкій Тимко, секре-тарь Братства.

Семко Симакъ, секр.

— НА річнім митингу Брагтва ч. 77 Р. Н. Союза в Yorkville, O. зѣстав выбранный новый Видѣль на р. 1906, до которого вѣшли: Стефан Крицкий, предсідатель; Тимко Онисік, секретарь; Йозько Олексик, касирь; Михайло Матичак, заст. предсід.; Дмитро Наконечный, заст. секр.; Павло Захарко, заст. касира; Лев Чупило і Иван Ольшанскій—оглядачі хорих; Данько Микитишин, дверник.
О. Т. Онисік, секретарь.

Вечерок з Аматорскимъ Представленіемъ

устроюе читальня „Просвѣта“ в Філадельфіі, Па.

дня 17-го Лютого с. р. в Grand American Hall 622-4 So. 4th St.

Програма Вечерка:
Від пів до самоі до 9-оі год. танці; о 9-тій будуть виголошені декламаціі, відтак відиграеся коме-

дію в одній актѣ „Сатана в бочці“ а описая хор мужеский вѣдѣспіває руско-народний или; по скінченію сего зновъ танці.

На сю забаву запрашаемо всѣхъ філадельфійскихъ Русинѣвъ, де зможуть бачити перше тут руско представ-лене, рівнож набавитесь до волі.

Вступ: муштина з женщиною 25 цнт.; женщина сама 10 цнт. За добру забаву ручитъ

Комітет
Пет. Росоловичъ,
Ан. Безпалько.

На Баль

Сестрицтва свѣ. Любви!

котрий зачне ся о год. 5 пополуд. в Суботу, дня 10 Фебруара 1906 р. в Star Hall на Секонд Евеню в Carnegie, Pa. просимо всѣхъ добрыхъ і до забави охочихъ Русинѣвъ. О добру музику і всяку выгоду постараетъ ся. Для жен і дѣвчат вступ вільний. На бали буде приймати ся новыхъ член-кинь до Сестрицтва зовсімъ безъ вступного, проте просимо всѣхъ, котрі еще не суть в нашѣмъ Сестри-цтві, чтобы користали з доброі спо-сібности.

Предс. Т. Пронько.

Заходом РУССКОГО ХОРУ В McADOO, PA. вѣдѣбуе ся дня 15 Фебруара 1906 в Smarowski Hall McAdo, Pa.

Баль. Концерт і Теа-тральне Представлене „Сатана в бочці“.

на дохід гр. к. Церкви в McA-DOO, PA.

Вступ для муштин 25 ц., для дѣтей і жен 10 ц.

Початок балу о 6 год. вечер а театрального представлення о год. 9 веч.

Запрошуемо усіхъ землякѣвъ з Ме-каду і з околиці Гейзелтону.

ПРОГРАМА КОНЦЕРТУ:

1. My Country — хор міш.
2. Гей на Івана, гей на Булапа — хор міш.
3. Ой не сьвітѣ мѣсяченьку, со-льо сопран, вѣдѣспіває п-на А. Шквир.
4. Молитва — хор школярѣвъ.
5. Як бим була я зазулев — хор міш.
6. Ой пійду я до млина — хор міш.
7. Театральне Представлене „Са-тана в бочці“. Комедія в 1. актѣ.

ОСОБИ:

- Хома, селянин — п. С. Посту-пак.
- Феська, его друга жена — п-на А. Шквир.
- Василь, мірович — п. М. Бабій.
- Сват, Медовий — п. І. Кацан.
- 8. Прошальне Слово, выголосить о. Медвецкий, місцевий сьвященник.

КОМИТЕТ.

Позір!

В McKeesport, Pa. товари-ство „Запорожска Січ“ устроюе БАЛЬ найгарнійший дня 17-го Фебруара 1906 р. в Суботу в Ні-мецкій Гали на White St., McKeesport, Pa.

Ми, Січовики запрашаемо П. П. з Мекіспорт, Па. і околицѣ на наш першій баль, на котрімъ буде гарна музика, солодкі і гіркі напитки, смачна закуска, за шо ручимо сло-вомъ січовимъ. Січові, самі хлопці молодці а і з батькомъ кошовимъ будемо при услужі всімъ прибувшимъ честнымъ гостямъ. Хто з чеснихъ Ру-синѣвъ прибуде на наш баль то пе-вно не пожалуе, бо такого балу еще нѣгде не було. Просимо на баль! Дохід на нашу церковь свѣ. Іоана Христителя.

Тикет для муштин 50 цнт., для поодинокихъ жінокъ або дѣвчат 25 ц. Т. Раськів, П. Сова.

Великий Баль.

Братство св. Василия Великого ч. 19. Р. Н. Союза въ Pric- burg, Pa., устроюе дня 17-го Лютого 1906 въ Олифантѣ въ Ру-ской Школьной Гали ВЕЛИКІЙ БАЛЬ. Запрашаемо всѣхъ чесныхъ Русинѣвъ и Русинѣвъ з околици Олифанту и Прайсебурга, чтобы забули прийти забавити ся. Вступ до галѣ задармо. Такожъ прому не забути о доброй нагодѣ, шо братство св. Василия буде прии-мати на Баль новыхъ членѣвъ безъ вступного. Дорогі Русинѣвъ котрѣ не належите нѣгде, прийдѣтъ на Баль, а приступите до братства и до Р. Н. Союза, бо не все така нагода трафляе ся.

Стефанъ Сисакъ, секретарь.

Великий Баль.

Сестричье братство свѣ. Олѣги, вѣдлі 3, Bloomfield, N. J. у-строюе великий баль дня 12. Фе-бруара 1906, Metz Hall, 440 Bloomfield Ave., Bloomfield, N. J. Запрашаемо всѣхъ чесныхъ Ру-синѣвъ і Русинѣвъ з близшихъ пле-зів і з околици. Вступ від особи 25 центѣвъ. Початок о годинѣ 3-й пополудни. Музика буде знаменита. За добру забаву ручитъ

Балевий Комітет:
Улька Шведа, предс.,
Мария Мацко, секретарка,
Улька Ібур, касирка.

Всѣ дѣвчата будуть услужувати красно гостямъ.

Где есть?

Хто хоче шукати своихъ кра-иныхъ черезъ нашу газету, муситъ заплатити 25 центѣвъ за кожде ого-лошене напередъ.

Де есть?

Василь Мовчанъ, родомъ зъ Па-и-на, горлицкого повѣта. Порекъ рокомъ бувъ въ Джерси Сити. Шу-каю его въ дуже важной справѣ. Хотомъ знавъ про него або вѣнъ самъ, зволить ласкаво написати на адресу:

Mike Zygmant,
77 Elizabeth Ave.,
Elizabethport, N. J.

Де есть?

Маринъ Галець, родомъ Полякъ. здаеся, зъ Олифантѣ, Па. Маю до него интересъ великою ваги. Хто бѣ знавъ добре про него, наі на-пише менѣ разомъ зъ его адресою, а достане \$5.00 нагородѣ. Моя адреса е така:

Mike Zygmant,
77 Elizabeth Ave.,
Elizabethport, N. J.

Де есть?

Текла Голембювска, прѣхавши зъ краю до Америки пошукѣ за сво-имъ мужомъ, Ивановъ Голембюв-скимъ, зѣтъ около 40, волоса асѣ-блондъ, кучеряве, родомъ зъ подѣ Станиславова, котрый 5 лѣтъ тому вѣдѣ не вѣдѣхавъ. Хотомъ знавъ шо о нѣмъ, або вѣнъ самъ, зво-литъ ласкаво написати на адресу:

6-7 Tekla Golembiowska,
140 Norfolk St., New York, N. Y.

Де суть?

Моя тітка Галя Слободзян і дѣти Михайло, Анна і Павлина. Вѣхали 18 лѣтъ тому зъ краю. 10 лѣтъ про-бували в Chicago, Ill.

Anthony Matuszewski,
2221 Carlton St., Philadelphia, Pa.

Де есть?

Васько Дроздъ, зъ Тершова, пов. Старый Самборъ въ Галичинѣ. При-хавъ до Америки 11 лѣтъ тому назадъ. Хто бы о нѣмъ знавъ, зволить написати до его сына:

Justyn Drizd,
418 Christ Court, Scranton, Pa.

Збирайте грошѣ на Рускій Нар. Фондъ въ Америцѣ.

Взячина.

КІЛЬКО ПОЛЯКІВ В РОСІЇ?

Опираючись на висліді останньої переписи догично „рідної мови“, Kurjer warszawski“ означає загальне число Поляків, живучих в російській державі, цифрою 7.941.410 людей. В тім числі знаходиться 60 прц. римо-католиків, на православних припадає 50,008, на ієзуїтських жидівську віру 47.063, лютеран 37.672, євангеліко-реформатського віросповідання 1,691. Понадто за Поляків подано ся 363 магометан, 143 старовірів, 46 караїмів, 38 менонітів, 2 будистів і ин.

СТРАТИ РОСІЇ НАСЛІДКОМ РЕВОЛЮЦІЇ.

Професор Мигулин обчислив, що революція принесла Росії на околом 2 мільярди шкоди, а іменню: Безпосередні страти: Пожар м. Баку 100 міль. рублів; 500 спалених хуторів по 100.000 рублів, разом 50 міль. рублів; знищений порт в Одесі 50 міль. рублів; збурені промислові заведення в Одесі 40 міль. рублів; 60 силхондрованих міст, місточок і сел разом з Київом, Одесою і Ростовом (крім Москви) 60 міль.; шкоди у війську і флоті 50 міль.; разом безпосередні страти виносять околом 350 мільонів рублів. Посередні шкоди: На залізницях наслідком перерви товаро-вого руху 40 міль. рублів; страти залізничної служби задля страйку 200 міль.; вивезені за границю капітали з утікачами 200 міль. рублів; страти наслідком банкрутств 100 міль.; відплив золота за границю з причини переселення російських рідан 100 міль.; вищепане вкладок заграничних фірм 200 мільонів рублів; разом посередні страти 740 міль. рублів. Страти Росії з причини упадку російських вартісних паперів оцінює проф. Мигулин на 1 мільярд рублів, так що Росія по єго обчисленням втратила загально найменше 2 мільярди рублів.

СПОСІБ ЖИТЯ МАРКА ТВЕЙНА.

Славний американський письменник Марк Твейн, що скінчив недавно 70 рік життя, так оповідав на бенкеті, виданим недавно в его честь, про свій спосіб життя: „Від 40-го року життя я йшов спати лише тоді, коли не було вже нікого, хто скотів би додержати мене товариства, а вставав все тоді, коли мусів. Тринадцять літ я пив каву о 8-ій год. рано і потім не споживав нічого аж до години 7 вечером. На біля години я не терпів ніколи в житю. Що до тютюну, то одиноким обмеженням, на яке можу здобути ся є то, що не курю ніколи більше цигар, як одно на раз. Доки жив мій батько, я курив переважно потайки, але від часу его смерті

(умер тому 50 літ) курю все при всіх. Я не курив ніколи підчас сну, але й не здержував ся ніколи від курення тоді, як не спав. Що до пиття, то держу ся такого правила: коли бачу, що инші пють, люблю робити то само що й они: в протавнім случаю яздержаний. Я не віддавав ся ніколи ніяким спортом, крім спання і відпочинку. Мої привички удержують мене при житю, а вас завели би до гробу.“

РІЗДВЯНІ СВЯТА У РІЖНИХ НАРОДІВ.

Французи по богослуженню відвіджують себе взаімно, але більшість обходять сі святя зовсім не святко. В деяких церквах устроюють ясла.

З більшим торжеством святкують Німці Christtag. В кождім домі пипається ялинка, дарунки дістають малі і старі, для убогих устроюють з громадської каси обід, зложені з ковбаси з горохом, вудженини, хліба, тіста і пива.

В Англії опрощають святко Christmas дуже величаю. По розстрілах і пудінгу, в котрім знаходяться срібні і золоті монети та наперстки, всі учасники вечері громадять ся при багато пристроєній ялинці. В кухні вішають під стелею галузки цвітів а дівчата тахлопці бавлять ся з лапанку; снігмана дівчина під галузкою мусить дозволити поцілувати ся. При ідженю пудінгу хто натрапить на золоту монету, того вінчане буде до року; срібна монета значить вінчане за кілька літ, а хто трапить на наперсток, той ніколи не звінчає ся.

В Італії на Natale пристроюють дім в зелені, стелять під сім сіно, а в яскраві складають дарунки для дітей. При обіді мусять бути на Різдво т. зв. risotto, се є мясо з рижом і шафраном а на кінди медівники.

В Голандії святкує Різдво лише молодіж по містах а по селах всі.

В Скандинавії сьпівають на сьвятий вечер хором давні пісні, оповідають легенди, а по вечері санкують ся до рана.

Іспанці проводять перший день сьвят з великим пієтизмом, а вечером йдуть до театру або до цирку на борбу биків.

Греки готують на Різдвяні святя много цукрів і ласощів, якими обіджують ся до краю. По полудни ходять по знайомих колядувати.

ЗВОРУШАЮЧА БУДУЧНІСТЬ.

В Масечусетс в північній Америці помер якийсь джентельмен Вокер, поділивши чотиром дамам легати по 25.000 долларів за то, що дістав свого часу від них — гарбуза.

ДАРОМЪ ДОСТАНЕТЕ!
Нову докторську книжку містачу в ся, ба цінна інформація і ради для худінь, мають в дістат, сям пошлите своє имя на адресу:
D. P. Box 265, Madison Sq., New York.

ЮРІЙ ХИЛЯКЪ, Агентъ „Народного Дому“ въ Олифантъ, Па. и на околицяхъ.

Банковий Бизнесъ

Офисъ Адвокатскій

Банковий Бизнесъ.

Тутъ можете послати свои гроші безпечно а оплата дуже тана.

Также продаю шифкарты на всѣ лінії за ту саму цѣну, що и головни компанія.

Хто хоче дати вѣдложити гроші, чи лише на часъ або на процентъ, або въ старомъ краю въ Банку на процентъ, або хоче позичити грошей на добру заруку, най удасть ся до мене.

Офисъ Адвокатскій.

Хто бы хотѣвъ продати або купити собѣ фармы тутъ, або домъ въ старомъ краю продати або купити грунтъ, увѣличити ся вѣдъ контроль войсковой, вѣдъ ексцизерки або асентерунку, най прийдѣ до мого офісу або менѣ напише.

Гроші посылайте на money order або Bank Draft на адресу:

GEO. CHYLAK

BOX 368, OLYPHANT, PA.

Въ ГОТЕЛЮ ХИЛЯКА найдете всегда свѣже, зимне пиво, импортованъ вина и цигара першой класы.

Не забувайте на Вашій родины въ Старомъ краю.

Посилайте гроші Вашимъ родинамъ до краю лишь черезъ рускихъ агентѣвъ, а нѣколи черезъ чужинцѣвъ.

На що спомогати другимъ рускимъ грошемъ?!

Если въ мѣсци де мешкаете нема руского агента, то пошлите гроші черезъ „Свободу“.

Мы пошлемо Ваші гроші до краю за такую саму цѣну, що ти жидовскій, словакскій, польскій, словомъ, чужі агенты въ Нью Йорку чи деінде, черезъ котрыхъ вы до сего часу гроші посылали.

Грошей не задержуемо а высылаемо ихъ до краю сейчасъ, такъ что гроші доходятъ на мѣсце назначения въ протягу 12 днѣвъ.

Адресуйте такъ:

SVOBODA

BOX 353, SCRANTON, PA.

Фармы, фармы!

Если хотите
забезпечити свою будущность

купите фармы въ Алябамъ,

где зимы нема,
где воздухъ легкій и вода здорова.

Тамъ родить ся все, что лишь въ землю вложите.

Найвысша температура въ лѣтѣ не досягне 95 степенѣвъ, ночи холодны.

Хочете въ частю свои лѣта прожити и дѣтямъ своимъ оставити красныи маєтокъ, раздумайте и пишѣте о дальшій поясненія.

Оранже, пичесы, картофля, винницѣ приносятъ великій грошѣ.

Абсрѣ 20 долларѣвъ

на малі сплаты безъ проценту

На жадане дальшій поясненія зашле Вамъ

M. J. Tylavsky,

Charleroi, Pa.

„Громадська Думка“

щоденна політична, економічна і літературна газета, почне виходити в Київі з 1. Януара 1906 р.

„ГРОМАДСЬКА ДУМКА“ даватиме щоденний огляд життя політичного, громадського, економічного і літературного на Україні, в Росії й по чужих землях; звістки про всякі світові події, цікаві нашим людям; поезії та оповідання, наукові фелетони і т. п.

В „Громадській Думці“ досі згодились писати: Антонович К., проф., Бондаренко Ів., Балабуха С., Боржисевский В., Василенко М., Вериллов А., Випинченко Вол., Волох С., Вороні М., Ганейзер Е., Гнатюк В., Гринченко Б., Григоренко Гр., Гринченко М. (Загірня), Грушевський М., проф., Грушевський Ол., Дмитрієв М., Діпрона Чайка, Доманицький В., Дорошенко В., Дорошенко Д., Ефремов С., Жебуньов Л., Житецький П., Класнишский С., Коваленко Гр., Козловський В., Комаров М., Комарова Г., Кононенко А., Корчак-Чепурковский А., пр. доп., Колюбинський М., Коповий В., Криський А., проф., Левицький М., Леонтович В., Липа Ів., Липковський С., Лисенко М., Лисовський Ол., Лозинський М., Лотоцький Ол., Маковей О., Маркозич Д., Матушевський Ф., Мирний П., Миронець В., Науменко В., Падялка Л., Перетц В., проф., Русова С., Русов О., Самійленко В. (Сивенький), Славинський М., Сластьон О., Смутко П., Степаненко В., Тимченко Е., Туган-Барановський М., Франко Ів., Чернявський М., Члчаченко Е., Шраг І., Ярошевський Б. та инші.

Ціна газеті „Громадська Думка“ на рік 4 карб., на пів року 2 карб., на 3 місяці 1 карб., на 1 місяць 50 коп. з пересилкою. За кордон на рік 9 карб., на пів року 4 кар. 50 к.

„Громадська Думка“ виходитиме щодня, окрім понеділків та після сьвят.

Адреса редакції:

„Громадська Думка“ у Київі, Михайловська ул., ч. 10.

Редактор-видавець В. Леонтович.

Нова Громада,

літературно-науковий місячник, почне виходити з січня 1906 р.

„Нова Громада“ міститиме твори красеного письменства (поезії, оповідання, повісті, драматичні твори), наукові й публіцистичні статі, огляди політичного і громадського життя на Україні й до-за її межани і т. п. „Нова Громада“ має тих самих співробітників, що і „Громадська Думка“, виходитиме щомісяця книжками по 10 аркушів друку.

Ціна з пересилкою на рік 6 карб.; за кордон 8.50 карб.; окремо книжка коштує 75 коп.

Адреса редакції:

„Нова Громада“, Київ, Михайловська ул., ч. 10.

Редактор-видавець В. Леонтович.

Передплачувати „Громадську Думку“ і „Нову Громаду“ можна також і в книгарні „Києвской Старини“, у Київі, Безаківська ул., ч. 14.

Товариші Українці!

З 1-им Січня 1906 року почав виходити у Петербурзі політично-літературно-науковий місячник

„Вільна Україна“.

Завдане часопису: Допомогти українському селянству та міському пролетаріатові зрозуміти своє класове становище, допомогти йому стати на певний плях класової боротьби з утиками власників капіталу та землі; розбудити думки про соціалістичний ідеал людського життя, повести до соціалізму.

Передплата з пересилкою на рік 5 карбованців (2.50).

Передлати гроші прохасмо посилати на адресу:

А. Я. Шабленко, Чесевський 139, помеш. 60, Петербург, Russia.

Лишь 5 центѣвъ

коштує одна парафіяльна ннижочка!

Таку книжочку повиненъ мати кождий чоловікъ до якої церкви вінъ не належавъ бы, бо тоді зможе мати вписану кожду жертву и колекту яку давъ на свою церковь.

Виненъ за минувшій рікъ . . .	долларѣвъ	центѣвъ
Має заплатити въ роцѣ 190 . . .		
Разомъ довженъ заплатити . . .		

Платить колекты въ 19 роцѣ.			
Въ мѣсци	доллар.	цент.	Потверждено
Свѣцію			
Лютобѣ			
Марцю			
Апрѣлю			
Маю			
Юнію			
Юлію			
Августѣ			
Септембрѣ			
Октобрѣ			
Новембрѣ			
Децембрѣ			
Заплативъ всего			
Мавъ заплатити			
Остатъ выдаетъ			

Така книжочка є добра на девять роківъ и має сильну пологнану оправу. Менше якъ 100 паразъ не продаемо. Гроші посилати впередъ на адресу:

Svoboda, Box 353, Scranton, Pa.

